Năm thứ tư — Số 901 | Mỗi số 0 $ 06 | Thứ năm 7 Septembre 1933

LAITE NESTLE PARIS
HÃY DÙNG SỮA HIỆU

Đước nhà nam

BÁO-QUÁN VÀ TÒA SOẠN
72 Rue Lagrandière — Dây thép nói số 6.96
Chủ-nhiệm : NGUYỄN-PHAN-LONG
Quản-lý : NGUYỄN-VĂN-SÂM
DEPOT LEGAL N° A 2844

Hút thuốc JOB
Hay là đừng hút thuốc

MỘT CÁI NẠN Ở CHÂU-THÀNH

San-đá say sưa

Khoan nói các miền thôn-quê ở Trung kỳ trong mấy năm hữu sự vừa rồi, tôi ngay ở giữa châu-thành như Sài-gòn đây là nơi có quan cai trị, có tòa án, có kỷ-luật, thế mà cái nạn san-đá say sưa lắm bậy, vẫn xảy ra như cơm bữa chẳng ngày nào không.

Phương ngôn ta có câu: «Nhậu ba đồng, của ba làng», câu tục ấy nếu có đúng với xã-hội dân-độc ta, thì có ảng đúng với xã-hội dân-độc và «minh». Lại nếu có đúng với hạng thường dân như mình thì cũng đúng với những người có trả bình đem cho việc trị-an quốc phòng là hạng San-đá Tuiết và, trong hạng San-đá tôi biết có nhiều người tế-nhiên lắm, thì cũng vẫn có nhiều kẻ hung tàn bất bạ. Cái nạn San-đá say sưa ở trong châu-thành là do họ lấy gây nên cả.

Chúng ra nghĩ rằng rượu vào rồi say sưa ngất ngưởng, là bắt vui chơi, có lẽ cái lạ-thú tự do của chúng không sai rồi tới Nhưng chúng rượu có say sưa để hoành-hành khuấy phá người ta, thì thật là khổ người và rất lố lăm. Mỗi ngày trong châu-thành không chỗ nào thì chỗ kia, có chuyện mạn-lỗ San-đá ngang tàng hung-dữ; nào là ra đường đánh ai tình đánh; nào là muốn chọc ghẹo vợ con ai thì chọc ghẹo, nào là đi xe kéo không trả tiền, còn hung hiếp cu-li; nào là xô-đẩy vô nhà người ta mà phá đồ đánh chủ. Tuổi, những cái cử chỉ ngang tàng khả-ố của chúng, đủ tỉnh đủ tế, đủ cách đủ điều, tưởng không bút mực nào tả ra cho hết được.

Nhứt là đối với nhà nào là nhà Annam, người nào là người Annam hình như chúng có cái thành-kiến sâu trong trí rằng chúng muốn phá tán tành hung làm sao cũng được hết. Rất đỗi có mấy chủ Sénégal, Martinique, cũng lên mặt với người Annam, tự coi mình như nhà chinh-phục (*le conquérant*) đây, thật tôi nghĩ mà tức cười và quá ngán.

Tức như chuyện đêm thứ bảy tuần rồi; mấy cậu san-đá xông vào phá nhà của một người tây làm sở xe điện là M. Laderrière chọc ghẹo người vợ, đánh đập người chồng hết sức nặng tình hung dữ. Chưng M. Laderrière đi thua, quan binh trách tôi, thì mấy chủ nói một câu quái lạ như vầy: « Chúng tôi tưởng là nhà người Annam !»

Thưởng là nhà người Annam! Thế là các chủ ấy yên rồi và trọng rằng mình có quyền, hễ nhà Annam, người Annam, thì các chủ được phá tán hành hung, không có tội lỗi sợ hãi gì sao không biết. Câu nói ấy chính là một cái thành-kiến chung của hạng mạnh-lỗ San-đá như hạng trên đây; nếu trong đó họ không mất cái thành-kiến đáng ghét đó đi, thì cái nạn say sưa đập phá trong châu-thành do bọn chúng làm ra vẫn còn có mãi.

Chúng tôi rất mong các vị quan trên nhà binh nên chú ý tới chỗ đó: chẳng những là phải tuần-phòng nghiêm giữ quân lính mà thôi, lại còn nên làm sao giáo-dục cho họ phải biết cách cư xử đối đãi với dân bổn-xứ nữa.

Ngay việc tuần-phòng quân lính-giới, chúng tôi tưởng còn chưa đủ. Ai cũng đều nhìn biết rằng mỗi đêm quan trên trong trại đều có phái ba-trai (*patrouille*) đi rảo trong châu-thành, để coi xem bọn lính say sưa. Song chẳng thành thì rộng, lính say thì nhiều mấy người vâng lịnh đi coi chừng kia làm sao trông xem cho khắp được. Mấy chủ say sưa hung dữ mà khôn ngoan lắm; chúng lựa chọn đường nào ba-trai không ay đi tới, hễ là chỗ cho ba-trai đi khỏi rồi, chúng mới thành tụ đoàn mang tăng trái phép của chúng. Như vậy thì chẳng thiên ba-trai có đủ được đâu. Chẳng vậy sao mỗi đêm vẫn có ba-trai, mà mỗi đêm vẫn xảy ra những chuyện mạnh-lỗ San-đá say sưa làm dữ đó ôi.

Bởi thế, người việc trông coi rõ ràng phải ra, tôi tưởng mà binh nên có cách sao khuyên răn dạy dỗ cái tư cách quân lính nữa mới được.

Sự thật, mỗi khi có câu lính nào làm cần làm bậy là quan binh trừng trị nghiêm ngặt luôn, song bọn đó vô hạnh vô học, sự trừng trị binh như không đủ cho họ kiêng sợ mà sửa lỗi, cho nên thật lần nhẩy rồi lâu khác lại thấy họ say sưa hung dữ như nước. Với họ một sự giáo hóa mới có kết quả bổ ích lâu dài hơn là những sự trừng phạt tạm thời mà thôi.

Tôi thấy quân lính bên Pháp có kỷ luật và có tư cách mà tôi kính phục vô cùng.

Họ ra đường rất là đông đúc lắm, không thấy khi nào họ say sưa đến đổi làm cản làm bậy chuyện lắt, không nghe khi nào hơn dân phải thua phiền vì bị họ đỡ tọn ăn hiếp bao giờ. Khắp trong nước Pháp, chẳng có một châu-thành địa-phương nào, mỗi đêm có chuyện lính trăng say sưa ngang tàng, như là ở Saigon hay Hanoi tavậy.

Vậy bởi rằng xứ ta không có thể nào so sánh với xứ Pháp được, vì mình đây có một tính-tnế riêng là một cái đặt riêng, nhưng mà tôi thấy quân-lính đông giữ, ở đâu cũng là quân-lính người Pháp, cho nên tôi mới trông rằng bà cùng có kỷ-luật và tư cách như quân-lính ở bên Pháp ta vậy. Được như thế, thì người Nam người Pháp chẳng đỗ thêu cậu và có cảm-tình với nhau hoa.

N.K.P.

Nước Bảo muốn hiệp-tác với Pháp

Vừa rồi, vua nước Bảo (*Baïsa rie*) và bà hoàng Gouvana đi qua Paris. Vua Bảo là ông Boris có nói chuyện với các viên-nhơn trong chánh-giới của Pháp.

Các báo ở Paris đồng nói rằng vua Boris muốn kết thân với Pháp lắm, vì nước mình nhỏ mà lại đông cối. Hãy ấn chánh-phủ Bảo xin duyệt-định những điều-ước nhà binh mà thôi. Chánh-phủ Paris đang lo liệu định về mặt ấy.

Vua Boris chẳng những muốn kết-thân với Pháp không mà thôi, mà đang lo kỳ điều-ước với Tô-thì-kỳ và kỳ điều-ước bất-xâm-phạm với Nga.

Vua Boris đã sang Luân đôn.

Chuyện thị-phi

Người khiêng xe hơi

Người ta tính ra hiện nay khắp cả thế giới có đến 100 triệu dân thất-nghiệp.

Tay nói rằng khắp trong thế-giới, nhưng kỳ-thật là chỉ nói Âu Mỹ chứ một vài xứ khác, đâu đã những xứ có công-nghệ cơ-khí, hoặc ít hoặc nhiều, hoặc lớn hoặc nhỏ. Vì chỉ các xứ có công-nghệ cơ khí mới có thất-nghiệp, chớ còn phần nhiều là những xứ mà dân-độc ở đó vẫn sinh-hoạt y như cổ-thời. I đy như dân chân Phi, chân Úc, dân Esquimaux, dân ở Tây-ba-lợi-a, dân Tây-tạng v... v... họ có ăn điền khẩu hoạt nước, có đông mấy máy chế tạo gì đâu mà bảo họ bị thất-nghiệp.

Cầy lấy lấy gạo, nuôi tằm lấy tơ, cắt cỏ lấy nhà, đi săn lấy thú, như thiết bộ sức dùng sức người người kiếm thấy, thế gọi họ không biết máy con *ngựa hơi* (chevaux vapeur), máy *ki-lô-watt* (ki-watt) là cái quái vật gì, thì nói rằng họ chẳng biết có cái hiểm tương thất-nghiệp khiết cái hiện-tượng đó thì có các xứ có khí công-nghệ mà thôi. Bởi vậy trong số 100 dân thất-nghiệp hiện giờ, riêng các xứ ấy chia ra đâu với nhau các xứ khác đâu có đy phần tỉ.

Phân mình là có cơ-khí mới có thất-nghiệp, mà vì cớ thất quá tràn, chế tạo quá dư, cho nên người ta mới bị thất-nghiệp như thế, thì giờ muốn cứu thất-nghiệp, nên làm cách nào?

Bỏ hẳn cơ-khí đi, để trở về cách sinh hoạt chế-tạo như đời ông bà, chắc là không được rồi; vì nếu cứ để cho mấy máy ấy nó cứ chạy và vô ngày đêm hoài, cũng chẳng đủ đặt không kiếm thợ thôi, tôi người ta cũng thất nghiệp nhiều hơn nữa.

Thế thì là khó nghĩ.

Nếu nay phải tìm cách giải-quyết thế nào vừa không xô đẩy nhau, vừa không được sức người, vừa chế-tạo xuất sản ra cho phải chăng phải độ mới đâu?

Có một người bên nghề là cái phương pháp « *nhứt cử lưỡng tiện* » đó, xem ra cũng tiếng.

Theo cái sáng-kiến nghề nghiệp của nhà phát-minh đó, từ bây giờ người ta có việc cho máy chạy, thường dùng thêm đông điền-khí, cũng thêm dùng nước, đường thêm dùng than đá, đường thêm dùng dầu xăng; tóm lại bao nhiêu cái sức gì, chất nào, hãy lấy mình vào dùng để làm cho máy chạy, thì nay thấy bỏ cả hết, mà dùng sức người thế vào để chạy máy mà thôi.

Bình như muốn tỏ bày ý-kiến mình ra cho rõ ràng, nên nhà phát-minh ấy vẽ ra tấm hình « bốn người khiêng một chiếc xe hơi trên cỗ ông chủ người », rồi nói rằng: « Có phải như vậy là hết được bốn người thất-nghiệp không? »

Tôi cho là phải!

Người sang trọng có xe hơi bây giờ, thay vì mướn sốp-pho lốn tiền sắm nhiều vô ruột, lại còn lo rồi xe lật thiệt tiền, vậy thì bọn mướn người lốn người khiêng, lốn người không nổi, thế bấy, tám, chín, mười người, giảng nào cũng tốn kém bấy nhiêu, mà lại cứu vớt được một số người có công việc làm ăn, và tự họ cũng khỏi lo tai nạn rủi ro gì cả.

Sau rộng ra xe điện, xe lửa, tàu đi, tàu hơi, ta cũng có thể cho máy nghỉ hết, để dùng sức người xô đẩy và kéo gây như kiểu đời xưa. Cũng như các máy trong công-xưởng, sắc là máy in máy xẻ, nào là máy tiện máy cưa, trước dùng điền-khí hơi nước để cho nó chạy, thì nay ta dùng sức người xúm lại quây bánh xe, lấy cánh tay của người làm động-cơ (*moteur*), đâu có thể được hết. Nếu vẫn chẳng phải là vẫn dùng máy, mà người ta vẫn có công-việc làm đó!

Chắc có người cần lại rằng người ta dùng máy cốt là để cho chóng, làm cho mau, vốn giờ sẵn xe hơi mà dùng người, khiêng, mà máy mà mượn người đẩy, chẳng hóa ra kỳ-cực vô nghĩa lắm sao?

Người ấy nói rằng: chính vì cái cớ muốn đi cho chóng, làm cho mau đó, người ta mới mang khổ như ngày nay, vậy thì tiến các-kíp hiện thời, ta ta phải tốp bớt lại chớ. Đã tự sức chế-tạo xuất-sản lại, mà nuôi sống được vô số phơn-công đó - khỏi, có phải là lợi tiền hơn không?

NAM-CHÚC.

Môi phiền lo của Nhựt về phía hải-quân của Hồng-mao và Huê-kỳ

Tuy Nhựt có tuyên bố sẽ kết-ước đi lu-đình với Huê-kỳ về mặt hải-quân, chớ sự thiệt, Nhựt lấy làm lo ngại về mặt đó lắm. Vì sau cuộc hội-nghị hải-quân ở Luân-đôn rồi, thì Huê-kỳ và Hồng-mao lo đóng tàu thêm binh thủy, nên Nhựt lo là phải.

M. Roosevelt
Tổng thống Huê kỳ

Mới đây, chánh-phủ Huê kỳ có ký giao kèo với mỏ hãng đóng tàu, để làm thêm 37 chiếc tàu chiến. Chánh-phủ Huê-kỳ phải gấp đóng tàu như vậy là vì cớ nhà hải-quân xin làm y theo ước điều-ước hải-quân ở Luân-đôn.

Chánh-phủ Hồng-kinh nói rằng chương trình hải-quân của Huê-kỳ như thế là trái ý-nghĩa hòa-bình của điều-ước Luân-đôn đó. Và lại hiện nay Hồng-mao và Huê-kỳ lo thiệt-tình điều-ước ấy cho tới hạn định 1936, cốt hải quân của Nhựt thì yếu và dưới số kỉ.

Nhựt sở dĩ lo ngại như vậy là cũng mưu đồng tàu chiến, binh binh thủy đó.

Một bà già bị sét đánh chết tại nhà

Hôm rồi, ở làng Nhuận-phú-tâu, tổng Minh-đạo (*Bến tre*), có một đám mưa nhỏ, mà sấm sét to.

Khi ấy, bà Phạm-thị-Hiền 63 tuổi, bắt rau ở ngoài rộng, lật đật quẩy rau về nhà, ai giường ấu trĩu và nghỉ mệt. Bỗng có một tiếng nổ dữ dội, sét đánh ở ngoài trời, có một lằng yến sáng xẹt ngay vô nhà, có bà Hiền ngồi. Bà Hiền ngã lăng ra chết liền.

Con cháu bà đi bắt rau bắt ốc về, thấy vậy đi trình làng và chôn.

Thiệt đúc ác làm sao, lăng sét ka s o không cuộc nhà ngoài, đồng cho rộng, lại chưa vô nhà, nhà bà già 63 tuổi mà phải chết đi.

Án mạng ở Chợ-lớn sau cuộc đấu võ

Một tên du-côn bị nhận dưới sông, ngộp hơi chết?

Tối chúa nhựt rồi, ở rạp hát bội Chợ-lớn, tại đường Paikao có xảy ra một trường ẩu đả.

Nguyên chủ gánh hát bội ở đó thường hay tổ-chức nhiều cuộc đấu võ cho vui mắt thị-dân không biết cách phải xử ăn thua thế nào mà có một tên võ sĩ ra tay ẩu đả người trong gánh hát. Tối hôm chúa nhựt rồi đó, tên võ sĩ ấy lại tự nhiều người đánh, anh ta sợ lội qua rạch trốn.

Trong bọn kẻ, có kẻ thấy nên lấy sào nhận tên võ sĩ lội xuống nước, đầu nổi tên võ sĩ ấy ngột.

Trên đây là một cái tin thật. Chúng tôi còn thấy báo *La Dépêche* đăng một cái tin khác nữa, nhưng công nói về rõ ràng.

Báo ấy nói M. Xương là chủ-tướng Ngô-sao-lợi đã nhìn chủ gánh hát cải-lương *Phước-Xương*, vẫn cho bọn hát của mình đến ở rạp ba Ngoạn ở Cholon.

Hôm trước đó có ba tên du-côn tới bắt M. Xương rằng: *Bữa nay có đấu võ chăng?* M. Xương nói không, thì chúng áp lại đánh M. Xương, có người rập tiếp, rồi bọn khiếp-nhược lại chạy đi. Trong bọn có đứa toan lội qua rạch Quai du Cambodge, rất bụng giỏi chết đuối.

. . .

Tin dưới đây, tuy là có khác hơn tin trên, nhưng cũng một vụ tố mà thôi. Vì M. Xương là người thế-hào danh tiếng thạnh-nhơn có tổ « cuộc nhiều cuộc đấu võ chung với những đêm hát của chánh chác bọn du côn và giáo thủ, nên đánh M. Xương và chắc lấy sự chết cho mình vậy.

Việc bắt 5 người ở Bắc-ninh

Chỉ vì hai bài « Bình bán » và « Madelon »

Trong một số báo trước chúng tôi đã thông tin sơ lược về việc sở mật-thám Hanoi vừa bắt ba người ở thành-phố Bắc-ninh và hai người ở phố Ga Thị-cầu: Võ đình-Mẫn thợ-ký hiện thật bỏ Mỹ-lợi, Đỗ-văn-Tạc người đi đưa tạt bỏ cho hiệu M. L., ngụ ở phố Bờ xã, Thái bá-Nhẫm thợ-ký khách sạn và hai người cu-li ga T. [illegible] Đoàn duy-Lương Hoàng văn-Phú.

Nay lại được tin thêm như sau đây:

Nguyên một người là Đỗ-văn-Trước làm công cho hiệu tạt bỏ M. chand Hanoi có tiếu mấy một mẫu tiếu của hiệu, rồi trốn đi, các nhà chức-sự vẫn đã tầm tìm kiếm. Hôm vừa đây có bốt Bắc-ninh có bắt Đỗ-văn-Trước, là anh Đỗ-văn-Tạc ở phố Đô-xá, người đã vì thế ông có lại khám nhà Tạc xem có gấy mất gì của Trước gởi cho Tạc không.

Ngoài viên cớ lại khám nhà Tạc bao nhiêu giấy má lượm vụ hết.

Về sở đem ra xét, trong tập giấy má của Tạc có bài bài đề Bình-bán và Madelon ngụ ý « quá khích ». Ông có tên gởi hai bài đó ấy sang sở mật-thám Hanoi.

Tiếp được tin, sở mật-thám Hanoi lập tức vô bắt Tạc. Trong bọn Tạc có mấy người rất thân mà xưa nay vẫn cùng nhau hát tường hàng tuần ở phố Niềm là Mẫn và Nhẫm rồi đến Đoàn duy-Lương, Hoàng-văn-Phú.

Hoi qua lo, sở mật-thám đã cho giải cả về Bắc-ninh.

Sáng hôm tuổi bảy ông cò Bắc-ninh đã tới hiệu Mỹ Lợi để làm cái đơn có điều lin đến sau chuyện của năm người, nhưng cái đơn ấy đã đập rồi!

Nhà chánh-trị đã lớn tuổi rồi làm sao thi-hành chánh-sách theo chi-hướng thanh-niên được?

Hồi tháng bảy vừa rồi thủ-tướng Daladier có đọc bài diễn-văn chánh-trị tại quận *Apt*, theo thường-lệ các nhà chánh-trị nước Pháp, mỗi năm nhơn ngày nghỉ hè, đi chỗ nầy chỗ kia bày tỏ chánh-kiến cho dân hay.

Trong bài đó, vừa rồi đây Ông Daladier có ý hô-hào khuyến-khích cho cái chánh-sách của quốc-dân đảm thanh-niên chủ-trương theo cái hướng của thanh niên (*une politique jeune*), là cho hạng thanh-niên mới có cái lánh khí rạng rỡ ý-nghĩa đảm đã làm những việc mạnh bạo cải-kíp cho hỏi thời mà thôi.

Xem ra phần đông dư-luận quốc-dân Pháp đều hoan-nghênh cái ý-kiến mới mẻ của ông thủ-tướng Daladier, không mấy tỉ bào là không người khen tán thành. Có một tờ tuần báo có tiếng nhơn đó nhẩy lên hàng tổng kế số tuổi của các ông nghị-viên ở trong Hạ-nghị-viện nước Pháp tiếu muốn điều thuật ra đây cho độc giả tường lãm.

. . .

Hôm ông Daladier đọc bài diễn-văn quận *Apt*, mỗi cái ý-kiến ông bày tỏ ra, đều được thính giả vỗ tay hoan nghênh một cách nhiệt liệt. Nhưt là đến khi ông Daladier tới câu nầy cũng được thính giả vỗ tay dữ dằn: « Tôi nói tóm lại một lời, là chúng ta phải làm một cái chánh sách theo chỉ hướng thanh niên mới được.»

Một cái chánh-sách theo chỉ-hướng thanh-niên!

M. Daladier

Thiệt là lẫu lắm là lẫu đến nỗi nghe một vị cầu-tế của một nước tuổi ra những lời như thế đây, làm cho phải thù-cựu phải lấy tim ngạc nhiên.

Bởi vì nước Pháp, chánh-sách theo ý hướng thanh-niên nầy cần yếu như cái chánh-sách làm cho thanh-niên (*Politique pour la Jeunesse*) vậy. Tuy nhiên, ngoài một tí chuyện trắc trở rằng, chỉ có đám thanh-niên là có thể thi-hành cái chánh-sách theo ý-hướng thanh-niên được mà thôi. Ta thử ngó ra ngoài bờ cõi nước Pháp ta, thấy nhiều nước đã có người thanh-niên làm chánh-sách thanh-niên cả.

Còn trong nước ta, thứ còn trong Hạ-nghị-viện, cái phần-tử thanh-niên được bao nhiêu người?

Muốn trả lời câu hỏi nầy, ta chỉ làm sơ một bản thống-kê tùy theo số tuổi trung bình của các đảng-ngài, riêng từng đảng phái thì sẽ biết ngay.

Ta liền thấy rõ rằng cái số nghị-viên thanh-niên phần nhiều đều đỗ g vẻ những phe cực-tả, tức là mấy đảng phái độc lập nhỏ nhỏ, gồm có mấy ông nghị viên phái cải đầu ở dưới kỷ luật của đảng hộ một cách rộn ràng vừa gật gạo. Còn những tốp nhỏ khác, gồm có mấy ông chỉ có nghị-việc để bình vực đề-lợi một cái tư-lợi của họ, như là phe biệt-lập (*les autonomistes*) ở trong đảng Cong-hòa trung-ương và phe điền-hữ ở trong đảng độc-lập hoạt-động kinh-tế xã-hội (*les indépendants d'action économique et sociale*), họ cũng là hạng thanh-niên phần nhiều.

Bởi như hai đảng lớn tại Hạ-nghị-viện bây giờ chiếm được đó g số hơn hết, thì số nghị-viên thanh-niên và lão thành xấp xỉ quân bình với nhau.

C.T duy cầu đảng ngồi ở phía nữa trong Nghị-viện thì phân-mình là phe các ông già khọm khọm hết thảy.

Dưới đây là cái bản thống-kê số tuổi của các nghị-viện thuộc về mỗi đảng tại Hạ-nghị-viện nước Pháp hiện giờ:

Cộ gẫn, tuổi trung-bình 38 tuổi 3 vị	
Độc lập phe tả	43 tuổi 3 vị
Độc-lập hoạt-động kinh-tế xã-hội	45 tuổi, 1 vị
Dân-chủ trung-ương	45 tuổi, 9 vị
Lao-động hợp phái	46 tuổi, 2 vị
Độc-lập phe tả	47 — 2—
Dân-chủ xã-hội	50 — 1—
Xã-hội	50 — 4—
Không thuộc về đảng nào hết	50 — 9—
Xã-hội cấp-tiến	51 —
Cộng hòa bình-dân	51 — 5—
Độc lập	51 — 7—
Dân-chủ phe tả đảng Flandin	52
Trung-ương dân-chủ (đảng Tardieu)	52 tuổi 9 vị
Tả cấp-tiến	53 — 8—
Xã hội dân-chủ (đảng Pernot)	57 — 7—
Liên-hiệp dân-chủ (phái thủy-binh)	57 — 9—

Xem bản thống-kê trên đây thì thấy rõ ngay rằng cái số nghị-viên chiếm phần đông ở trong Nghị-viện bây giờ, tuổi trung bình là 48 tuổi với 2 phần năm, có số nghị viên về phe hữu tả là phe trước khi chiếm số đông, thì hiện giờ số tuổi của họ rung bình là 54 tuổi với 2 phần 5.

Vậy nay người ta muốn làm chánh sách theo ý hướng thanh-niên, thì phe tả được đi tự cách thi-hành hơn là phe hữu v. v...

H. T. *thuật*

Một giải thưởng văn-chương của hội Tri-Tri Nam-Định

Nam-định. — Từ ngày người trong nước xu hướng về Pháp học, quốc văn thấy suy lắm, có lẽ vì nó không được coi là một môn học cần thiết cho cử nghiệp.

Mới gần đây, nhờ có các báo, chỉ bổ hẳn, trong bọn tân học mới ại có nhiều người hiểu yêu mến quốc-văn, họ đã hiểu rằng: tiếng mẹ đẻ không bao giờ bỏ được..

Muốn gây cho cái phong trào yêu chuộng quốc-văn ngày thêm hưng thạnh, bản hội định mở một cuộc thi văn-chương.

Tiết một bài tâm-lý hay xã-hội tiểu — thuyết bằng quốc — văn, ít nhứt là 30 trương giấy khổ lớn (papier écolier) viết một mặt, mỗi trương để marge một nửa. Hạn chậm đến 31 Décembre là cùng.

Cuộc thi nầy có ba giải thưởng: Giải nhứt, 1 bức hoành, giá 20p. Giải nhì, 1 bức thêu, giá 15p. Giải ba, 1 bức thêu, giá 10p.

Các bài thi xin gởi cho ông chánh hội trưởng hội Tri-tri Nam-định thân nhậu, sau nầy sẽ có một Hội-đồng chấm.

Ai cũng nên đi xem tuồng

Phật-Tổ giáng sanh

diễn tại rạp hát Tây, tối thứ tư 6 Septembre

Sự tích Phật-Tổ giáng sanh đã là lý kỳ lý thú nhiều chuyện huyền diệu vô cùng, lại thêm bạn hát Tân-Thanh bày ra cách đọn lớp cơ xảo, tiên-sa, sét đánh, mây cuộn, hoa bay, ai xem thấy cũng phải nhìn nhận rằng cần lương xưa nay mới có một lần thứ nhứt.

Ấy vậy mà bữa 6 tây đây lại có hai điều đặc-biệt:

1° Dùng điền-khí và máy móc của nhà hát Tây mà đọn nhiều lớp rất tân-kỳ, rất bí-mật, coi như thiệt.

2° Tiền thâu vô cửa bao nhiêu chỉ để giúp cho xã-hội cứu-tế đoàn lo các việc phước thiện và nhứt là để lo bữa cơm bình dân.

Hỏi ai còn chẳng đi xem?

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

CÒN BÁN THUỐC GIẢ MẠO NỮA THÔI!!!

Khắp cõi Đông-Pháp còn ai không biết danh tiếng thứ thuốc « Cam-tích-tán » nhãn hiệu « Con Bướm-Bướm » của nhà thuốc Đại-Quang ở Cholon là rất hay thần hiệu, chẳng thuốc nào bằng, hàng năm tiêu-thụ chẳng biết bao nhiêu mà kể. Vì thế nên nhiều kẻ thường làm ra thuốc Cam-tích hiệu con Bướm giả đặng bán mà gạt người thất-lợi. Song sự lý có ít mà thường mang lấy hại lớn; như tiệm Sanh Hòa-Đường ở Thủ-Thừa, tiệm Tế-Sanh-Đường và Cao-Thiên Đường ở Thudaumot đều có bán Cam-tích hiệu con Bướm giả. Hôm tháng Juin rồi, bị bốn được-phòng đọ biết, bắt đặng quả tang, mỗi tiệm phải bồi-thường hết năm trăm bạc (500$00) mới tính êm chuyện. Trước kia chủ tiệm Tôn-thọ-Đường ở Đức-Hòa, bị 6 tháng tù và thường phí-tổn, cũng vì bán thuốc Cam-tích hiệu con Bướm giả. Rồ thay chưa, chỉ vì ham lợi nhỏ mà mang lấy hại to. Vậy từ giờ còn bán thuốc giả mạo nữa thôi.

Sau rốt xin khuyên quí vị có mua thuốc Cam-tích nên nài cho được thật hiệu con Bướm mới là hay, nếu mua nhằm thứ giả tàn đã mất tiền vô ích mà cũng còn thêm bịnh-hoạn nữa vậy xin lưu ý!

Đại - Quang Dược - Phòng

27, Bd. Tổng-đốc Phương CHOLON — Téléphone 19

Dainan-Koosi

NHẬP CẢNG XUẤT-CẢNG

KHO TRỮ BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

ở tại Chợ-mới Saigon (GIẤY THẾP NÓI SỐ 644)
số 66, đường Vienot

Bổn hãng xin cô lời cho qui ông và qui bà hay, kỳ tàu nầy có chỡ qua.

ĐỒ KIỂU: nhiều thứ tộ đĩa và chén thiệt tốt lấy theo kiểu vở *Giang Tây* làm ra đẹp ý với người biết dùng mà lại thử nhựt là nước mau cùng nước lâu càng xinh. Người ra nữa cần làm môn hàng lạ, chẳng cần phải phô trương cho lắm lời; những nhà Đại-lý có buôn bán với bổn hãng đủ làm chứng cho.

Đồ toàn tốt lại rẻ hơn các nơi.

Tổng Đại-lý số 20 đường Chaigneau

Chủ nhơn: **M MATUSITA**

AI MUỐN MƯỚN NHÀ PHỐ RẺ?

PHỐ LẦU	đủ confort moderne số 15 Albert 1er Dakao	60$
NHÀ TRỆT,	4 phòng, đủ confort moderne, ở Tân định	55$
NHÀ TRỆT,	4 phòng, đủ confort moderne, ở Tân định	48$
PHỐ TRỆT,	rộng số 190 Marcel Richard, có cửa, cửa sổ	32$
PHỐ TRỆT:	295, 295, 299 đường Paul Blanchy	18$
-:-	đường nhỏ Paul Blanchy gần rạp hát Đội Có, đèn, nước, cửa tiểu mảy	15$
-:-	Paul Bert 167, 184, 170, 189, mỗi nơi 1 lầm	20$
NHÀ XE	đường nhỏ Paul Blanchy	5$

Confort moderne là có nhà bếp, nhà cầu, nhà tắm, cửa tiểu mảy, nước sạch.

Chủ phố: **Cie Foncière d'Indochine**

81, RUE RICHAUD — SAIGON

TAM-TINH HẢI-CẨU BỔ THẬN HOÀN

(Nom déposé)

Phần nhiều qui ngài đã có dùng rồi đều công nhận là thuốc trị bịnh Mộng tinh Di-tinh và Huyết thanh thần hiệu vô song.

Qui ngài còn khoan dùng đã dịt bịnh mà lại đăng cố tinh, trăng đương, bổ thận, ích khí, sức lực là khác.

Nay tôi đã chính đốn hoàn hơn trước, có bao hộp để bán khắp nơi. Sự linh nghiệm phi thường đừng qua mới rõ, chớ thật khó nói hết lời.

NÊN BIẾT: *Người lao lâm lao lực, đau lưng nhức mỏi mất ngủ nếu vào cảng mau thấy hiệu nghiệm.*

BÁ-ĐÃ SƠN-QUẢN TÁN

(Nom déposé)

Người dân bà mà huyết bạch và dầm dề kinh trong khi đục khi vàng, có giấy có nhớp đau trầng ở dưới, đau thắc ngang lưng, là đàn Tử-cung. Bởi khí-huyết suy sanh đã trắc trở, nơi màu sắc khí có đương kinh, hay bị gốc độc bịnh phong tính của dân ông, truyền nhiễm mà sanh ra.

Thuốc BÁ ĐÃ SƠN-QUẢN là một phương thuốc thần, mới phát minh trị 10 bịnh hết đã 10 thì giấy qui bà qui cô đều trừ bịnh ngặt lắm. Không kỳ thay. Các nhà bán Thuốc Annam và tiệm thuốc bắc đều có bán.

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC-PHÒNG

Y-học sĩ Võ-văn-Vân bào chế

THUDAUMOT

Lời kính mới

Bổn hiệu, từ Trung-kỳ vào Saigon, lập nhà chữa bịnh và bào chế thuốc, trên trăm năm mươi thứ Trong cõi Đông-Pháp về các nơi thành thị, đũng thuốc của Bổn hiệu đã nhiều. Nhứt là: Thuốc bổ nhà-phiến, ho hen lao tổn, phong tình, nhứt đầu nóng lạnh, đau bụng thổ tả, bạch-đái điều kinh..., tiêu thu được mạnh. Nhưng e, vì chẩn thôn-quê, cách xa chưa khắp; vì Bổn-hiệu xét mình học ít tài hèn, lại nay chưa giám bố cáo tự-phụ thành-thân ở công hiệu không đúng, cùng hỗ với nhân-quần. Nay nhơn dịp mới có in sách thuốc kỳ nhi, trên mười ngàn quyển để cho. Mỗi quyển, dày hai trăm trương; đã các thứ thuốc của Bổn-hiệu, tánh chất của các đồ ăn uống thường dùng: thịt, cá, ngũ-cốc, trái, rau, khoai.) truyền tích tài đức của các nam nữ tiên hiền vô y-khoa, hay cách vệ-sanh rất cỏ, lắm. — Kính mời bạn lòng hay, muốn cần đũng đến hách, hoặc hỏi thăm thuốc chi xin gởi nói, Bổn-hiệu sẽ gởi và trả lời lập tức. Hoặc hỏi sách các nơi Đại-lý, của Bổn hiệu, cho cận tiện cũng được.

Nói dở làm hay, sự thánh huấn. Lợi sau nghĩa trước pháp hiền ngôn.

VỆ-SANH-ĐƯỜNG

Bd Albert 1er 165-167

SAIGON

100 TẤM HÌNH mà có 2$80

Không ai muốn có bình nhỏ, kiểu như con có gắn thơ, thì cứ gởi lại cho Bổn-hiệu một tấm hình cỡ nào cũng được, hoặc là hình vẽ rồi, hoặc là kiểu chụp rồi, hoặc bình đã làm bằng rồi Bổn hiệu sẽ rọi ra 100 tấm hình giống tạo, nhỏ cỡ có thơ, mà rõ ràng, có răng cưa và in kẹp phía sau cho đồ cần qui khách thì trữ lại y nguyên không đóng phụ tiền.

Kiểu hình cỡ có thơ (procédé Photex) đây là một cách gắn tiện để cho người ta biết mình. Cứ lấy hình ấy dán trên giấy viết thơ, hoặc ở bì thơ, hoặc trên sách hay trong tập hình cũng đều vừa vặn.

CHỤP CỔ PHẦN

PHOTO ROYAL

ở đường Catinat, số 116-120

— SAIGON —

CABINET DENTAIRE

MADAME

Hamon-Corbineau

et E. P. Veisse

de 7 à 12 de 2 1/2 à 7

164 rue Pellerin Tél. 914

Tin trong nước

Saigon

Bay thấp hỉ phạt 100 quan tiền vạ

Chuyện máy bay bay trên thành phố Saigon hôm tuần rồi mà bổn báo đã có nói rõ về sự thiệt hại của sự bay thấp như vậy là thế nào hẳn độc-giả đều còn nhớ cả.

Sớm mai hôm qua tòa tiểu hình đã đem ra xử, thì mới biết bị phi công bị cáo đó là M. Consigny. Sự bay thấp như vậy là M. Consigny có ý, để là đều tỏ biết anh em quen biết rồi xuống tàu André Lebon qua về Pháp.

Sự bay thấp, trước kia đã có một vị phi-công bị lôi ra tòa rồi và bị tòa phạt vạ, rồi bên ấy đã dán ở các hội máy bay, là có ý giới răn phi công đừng bay thấp, sợ có sự rủi ro làm tai hại và tánh. Thế mà nay M. Consigny còn bay thấp nữa. Thì đầu tòa có rộng lượng cho mấy cũng không có thể tha thứ cho được.

Tòa tuyên án phạt Consigny 100 quan tiền và ấy là một lần chót ân cần thương tình, nếu sau còn có phi công nào bay thấp nữa, thì tòa không khoan dung cho được.

■■

Trường sơ học và tiểu-học

Quan Giám-đốc các trường sơ học và tiểu-học Saigon nhắc cho gia-quyến học trò nhớ rằng trường sơ học và tiểu học ích châu-thành sẽ tựu ngày 15 septembre 1933 (nhằm 26 tháng bảy annam).

Kể từ ngày 7 Septembre 1933 các trường tại địa phận Saigon sẽ khởi sự thâu giấy tờ của trẻ xin vào học. Vậy chu mẹ không cần đợi tới ngày tựu trường.

Theo lời nghị-định quan Toàn quyền ngày 17 Juin 1933 những trẻ nhỏ mà đến 31 Décembre 1933 đứng 6 mùi tây thì được cho vào học lớp Đồng-ấu (Cours Enfantin) không có trở ngại điều chi.

Lớp Nữ-công lớp từ năm ngoái tại trường sơ học Dakao cũng còn dạy như thường. Học trò nữ từ 14 tuổi sắp lên và đã học lớp nhứt hoặc lớp nhì hai năm được xin vào học lớp ấy.

Saigon le 5 Septembre

Quan-giám Đốc Trường sơ-học Châu Thành

■■

BIENHOA

Bị chó điên cắn nhiều

Thầy giáo L... có nuôi chó ở con để giữ nhà, nhưng có một con mắc phải bịnh điên dại mà thầy không hay. Hôm thứ ba vừa qua bất thình lình con chó đại ấy nhẻ cắng tuốn kai vô chồng tên Bình mới là rồi.

Tuy vậy chó cắng không nặng song vì chó điên nên thầy Bình phải quên tình đồng xóm, vợ chồng mang ra nhà thương mà xin điều trị; quan thầy bảo phải đi ý viện Pasteur mới đăng.

Còn đang nằm thầy L. lại đập chết con chó dại mới sanh chuyện Đăng nào cũng không phịn vụ nầy sẽ sanh lối thôi lắm việc. Trời độ rầy mưa khá mà chó còn nổi con điên thiệt không biết sao mà nói được. Thôi bu nầy nuôi chó cũng khó lòng thật không điên dại thì bị lội nước rường bắt còn nó có bịnh thì rồi hao không phải ít.

■■

Một đám bán gạo bị bắt

Dân nghèo ở châu thành lấy làm than phiền vì bạn hàng bán gạo không chịu bán lẻ (litre) đã, đã bán mắc thì chớ mà lại đùng lon nên nên thành ra mua mười lon gạo về nhà lường lại còn 8 lon mấy đến chán là nhiều. Tưởng không ai để ý chẳng đó hôm chúa nhựt vừa qua chú bếp Tân, chận mấy nhà lớn đón bạn hàng bán gạo, soát lon, ai dùng thứ non đều bị đưa ngay về bót.

Thiệt là một việc làm mà ai cũng cám ơn, bởi có bắt như vậy hoa may mấy chi bán gạo sẽ hoàn hồn không dám dùng đồ thiếu mà bán mắc cho nhà nghèo.

Nhưng cũng chưa phải là hết đâu, chúng tôi mong rằng mỗi người có để việc trong sở tuần thanh nên qua công thêm thì các chi bán gạo mới không đám dùng lon thiếu nữa, bằng không thì họ sẽ đem ra nếu như đem đi một độ các chi bán gạo bị bắt vì dùng lon non thì sẽ cảnh sát đã làm biên bản đưa qua tòa cho quan trên định lột. Đáng lắm.

■■

Bac-ky

HADONG

Rắn hổ cùng biết trả thù

Câu chuyện nầy mới xảy ra ở trại Ba-lai thuộc huyện Phú xuyên bữa 23 Aout.

Ngày hôm trước mấy đứa trẻ châu trần trong trại không có việc làm, rủ nhau đồ đồng gọc ngồi ra để bắt chuột, bạn trang hà hụi để ngồi khuân gọc bằng trong hang tuốn ra 1 con rắn hổ mang. Trong bọn chú có đứa trẻ sẵn độc cầm tay lôn trọc rắn trăng giữa đầu. Trăng rắn chết, ngờ đâu rắn chạy thoát xuống ao được. Xong việc đứa trẻ lại về ngồi học sách ngêu ngao. Người chủ trại thấy chúng đến tối thì cử tên tên mỗi đứa một nơi muốn cho vui chuyện, liền nhóm tất cả vào 1 nơi, chuyện vãn rồi quay vào 1 nơi đọc kinh. Đứa trẻ đã đánh rắn bị đầu kia ngồi riêng ghế khác xếp bằng lên mặt ghế vừa đọc kinh vừa ngủ gục. Đứa trẻ khác ngồi xa đem đèn để kêu nó dậy bỗng thấy một con rắn đã chụm và nập lấy bao y dưới ghế kia. Đông người đến chặn bắt được. Khám xét khúc đuôi, thời thấy một vết đã đâm buồi sớm còn y nguyên mới đoán ra rằng loài rắn mới đoán có tánh báo thù, nhớ ơn là hại mình tìm đến trả ơn.

Luc-Tinh

GIADINH

Xe ngựa chạm nhằm xe hơi

Bữa thứ hai rồi ở Gocap có cái xe hơi của D. N. H. chủ điền mua bán đồ cũ, ở hàng nhà máy dầm ra, có cái xe ngựa chạy lại chợ, lố nhằm hông xe nơi. Liền đó chủ xe hơi bắt xe ngựa ngừng lại để kêu người có trách nhiệm làm biên bản.

Nghe nói D. N. H có bão kẻ xe hơi, mà người có bão thì nên mới buộc gắt cho xe ngựa.

Có người nói chuyện chẳng chi mà làm như vậy tội nghiệp cho người cầm cương xe ngựa là người nghèo khổ.

Không biết phải là chủ xe hơi có ý mình là người có thế lực nên làm ra lẽ cho thiên hạ ở Hành thông xả biết chơi chăng?

TRAVINH

Đều hư tệ tại chợ ô-lác

Sáng hôm ngày 26 Aout tôi có đi chơi nơi chợ Ô-lác thấy trong chợ ngoài sân đều bán lấy đó đây, còn tên chủ gọp chợ không để điều lệ tiền chủ bao nhiêu cho bạn hàng biết tự ý mà góp mấc hay rẽ bạn hàng cũng không biết. Phần nhiều bạn hàng nhà quê buôn bán họ đều biết lẽ luật, nếu mà bạn hàng góp rẽ thì tên chủ nó mắng nhiếc, còn nếu góp mấc một bưng góp 3 à xu mà giá bán chỉ một hai cắt thì lấy chi mà ăn, làm vậy thì chợ Ô lác càng ngày càng hư tệ, người buôn bán phải thua buồn mà đi nơi khác mà buôn bán.

Theo luật nhà nước định, tan chợ rồi chủ nợ phải rửa quét cho chợ sạch sẽ, 6 giờ tối phải đốt đèn cho đến 6 giờ sáng, đèn cho ít không đặng lu, không đốt đèn phat 0$20, đèn lu phat 0$20 chợ phải đóng giết thị cho tổ rõ chữ tang sa hay chữ quốc ngữ, hương chức ký tên làm bằng.

Mấy đều ấy tên chủ không làm đã lâu rồi, vậy chúng tôi cùi xin quan chủ quận hay là cai tổng cùng hương chức làng sở lại người coi chừng tên chủ gọp chợ Ô lác phạt nó một khi cho nó sợ nếu để chợ Ô lác càng ngày càng tệ.

Ng-ng -L.

Mới lại! Mới lại!!

NỈ ĐEN may ấo đài thật tốt, mướt và mống — Các thứ chỉ laine thêu máy. — Quần áo laine bận lạnh cho trẻ em.

MỸ-LỢI

46, đường Vannier -:- SAIGON

VIỆT-NAM CÔNG TY BẢO HIỂM XE HƠI

Công-ty nặc danh vốn 200.000 đồng

Hội-quán: *56 đường Pellerin, Saigon*

Tên giây thép: ASSURANA

Giây thép nói: 748

1° Giá tiền bảo kê rẻ hơn các hàng khác (trả làm 4 kỳ được, mỗi kỳ một phần tư)

2° Khi rủi ro bồi thường mau mắng và lo đủ mọi việc cho chủ xe khỏi nhọc lòng

Giá hàng-hóa tàu

Giá lúa tại Chợ-lớn

Ngày 4 Sept 1933

LÚA

Mỗi tạ 68 kilos

Gocong	1.65	Omon	1.62
Bentre Bati	1.60	Cairang	1.60
Bentre	1.60	Thot-not	1.60
Mytho-Tânso	1.60	Longxuyen	1.60
Cai-Lay	1.60	Chaudoc trang	1.57
Cai-Be	1.60	— Đỏ	1.40
Vinhlong	1.62	Tanchau	1.41
Bakê	1.62	Sadec trang	1.52
Can-Cho	1.62	— Đỏ	1.40
Cang-Long	1.62		
Travinh	1.62	CAO MEN	
Bai-xau	1.62	Battambang	1.57
Baclieu	1.63	Banam	1.56
Bachgia	1.63	SeaRieng	
Thuongiang	1.63	Lôn đe	1.40

GẠO

Mỗi tạ 60 kilos

Gạo	N° 1	25 °/o	2.45
Gạo	N° 2	40 '	2.30
Tấm	1-2		1.85
Tấm	2-4		0.75
Cám trắng			0.85
Cám lức			0.70
Gạo lôn vo			10.00
Gạo gạo			21.00

TÀU TỚI

Ở Pháp lại

Par avion	7 Sept
Cap Tourane	1er Sept
Le Porthos	6 Sept

Ở Bắc và Trung-kỳ về

G.G. Roume	3 Sept
Exploratear Grandidier	5 Sept.
Forbin	7 Sept

Ở Tàu và Nhựt về

André Lebon	1er Sept

Ở Singapore qua

TÀU ĐI

Qua Pháp

Par avion	3 Sept
André Lebon	4 Sept
Forbin	10 Sept
L'exploratear grandidier	8 Sept

Ra Bắc và Trung-kỳ

G. G. Roume	7 Sept
Cap Tourane	4 Sept

Qua Tàu và Nhựt Bổn Java

Porthos	10 Sept

GIẢI THƯỞNG HAI BÀI THƠ!

CON GÀ BẠC

« AU COQ D'ARGENT » *số 51 đường Sabourain* — SAIGON là tiệm chuyên môn bán nón, đồng giầy, tinh xảo không đâu bằng. Nón đủ thứ giầy đủ kiểu, đủ mầu, mà nhứt là giầy kiểu kiểm-thời cho Phụ-nữ Việt-Nam lại càng khéo lắm!

Nay bổn-tiệm muốn dùng hai bài thơ để làm quảng cáo. Vậy xin hết nói cho thi gia nghỉ giúm cho: một bài nói riêng về « GIÀY », một bài nói riêng về « NÓN ». Thơ làm lối THẤT NGÔN BÁC CÚ, hay làm lối NGŨ NGÔN, hoặc lối CỔ PHONG, ở số 51 đường Sabourain. Bài thơ nào được nhứt, bổn-tiệm sẽ dùng làm bài quảng-cáo.

Trong bài thơ được giải nhứt. Bổn tiệm xin thưởng 20$ và một đôi giầy hay là một cái nón bảo hàng.

Hạn từ nay tới 30 Novembre 1933 ai dự thi gởi về cho bổn-tiệm. Bổn-tiệm nhờ các nhà thi-sĩ hữu-danh điểm-duyệt giúm, bài nào giải nhứt sẽ tuyên-bố lên báo.

Cảm tạ các ngài bổn tiệm đã tiếp đặng nhiều bài thơ hay lắm!!

BÙI-ĐỨC-HIỀN

Chủ-nhơn: « CON GÀ-BẠC »

51 Sabourain — SAIGON

Lời rao vặt

TÚY NƠI TIN CẬY!

Lúc nầy đồng tiền tuy khó kiếm nhưng qui vị đều có ít nhiều cũng có thể sửa lại những cái răng hư và xấu. Muốn được vừa lòng xin qui vị hãy tới thăm nhà chuyên-môn trồng răng NHAN VĂN NHIỀU là người làm ăn cẩn thận. Việc làm rất kỹ lưỡng, trị bịnh theo phép vệ sanh, trồng răng theo khoa-học mà được chắc ý hơn các nơi.

NHAN-VĂN NHIỀU

— Prothèse dentaire —

58 Bd Bonnard -:- SAIGON

— Tới nhà 156 đường Marchaise, Saigon, thấy những gì?

— Dầu *Hải-đường*

GIÚP ÍCH

Trường Pháp-Việt ở cần lầu rue d'Arras Saigon, có giúp anh em học sanh và qui thầy ở ăn pension mỗi tháng 11$00. Có ăn nhà đưa rước 1 ngày 4 lần (khỏi trả tiền) cho anh em nào không có xe đạp. Ăn, nghỉ trên lầu, dưới có chỗ để xe, tiện để và mát mẻ.

PEDARE MÊN

Muốn mua máy moteur à mazout 12 ngựa Hỏi M. Nâm 21 rue Chasseloup-Laubat — Saigon.

Muốn bán một cái máy bắt bông, máy đôi (2 objectifs) một cái moteur sức mạnh năm ngựa để dùng hoặc chạy đèn khi hoặc bơm nước vô ruộng, hay là kéo khuôn tiện.

Giá sắc, giá mấy theo cuộc rạp hát giá cả do nơi phố số 21, 22 đường Chi-Hoà — Vinhlong.

Trần-văn-Tô (Vinhlong)

Muốn mua gấp nhiều thứ tiểu thuyết khéo hiết mua vàng. Đến hỏi ông Adville ở tiệm « Au livre d'or », 60 rue Pellerin Saigon.

Phố mới sửa lại rộng rãi và sạch sẽ, giá thật rẻ, từ 18$ sắp lên. Xin do nơi nhà hội Vận-quốc Tiết-Kiệm số 28, đường Chaigneau — Saigon.

LEÇONS de FRANÇAIS et de PHILOSOPHIE données par un Professeur sortant de la Faculté des Lettres de Paris.

Sadresser 159/2 Ruelle Colonel Boudonnet — Saigon

Không ai tin được mà có thật vậy

Bán rẻ máy Singer đã lâu số C. 9537. Máy cũ thì tốt xe trước đã mất cái lợi lắm. Do nơi báo quán.

TIỂU-THUYẾT N° 94 — CỦA DƯỢC-NHÀ-NAM

TÌNH NGAY LÝ GIAN

TRINH - THÁM TIỂU - THUYẾT — TRỌNG - NHƠN — DỊCH THUẬT —

CHƯƠNG THỨ TƯ

— Cha thấy chưa, nói cái miệng của Xích-Tâm cũng đủ làm vỡ lỡ ra hết.

Công-tước vẫn là một người tự cao, tự đắc lại tự trọng, công việc đã rồi rẽn như vầy mà cũng còn rán gắn cổ cãi xước với con chớ không chịu thất lý:

— Không, không dám con, miệng Xích-Tâm dầu hơn được mưu trí của cha; thế nào cha cũng có thể gỡ rối được, dung lo.

Lúc bấy giờ Mã-công-tử biết biết nhẫn nại được nữa. Ông ta bèn nói xẵn xớm:

— Xin lỗi cha, con coi ý cha dường mang ơn và nay đã hề ra mà mang tiếng. Đành vậy rồi, nhưng xin cha cạn xét lại mình càng muốn che đậy thì tiếng tăm lại càng vỡ lở ra thêm chớ có ích chi đâu. Như mình không tính êm, thế nào Lộ-Châu cũng thưa kiện đến tòa, thì nội trong bốn ngày cả Âu-châu đều hay biết, rồi không khỏi bảo gièm ta rùm lên. Họ còn bình phẩm kín nọ là khác, thành ra mình muốn bảo tồn danh giá mà danh giá lại sẽ vì đó mà bị nhuốc nhơ. Mà kể có kiện thưa ra thì chẳng ta mười phần chắc thắc hết mười. Vậy cha hãy cân phân chỗ lợi hại mà quyết định đi.

Công-tước trợn mắt nói:

— Cha nghĩ cho con dám mở miệng nói vậy tức là con chẳng kiêng nể và nghĩ tình cha chút nào hết.

— Thưa cha, con dám vậy sở dĩ con phân trần chỗ lợi hại cho cha nghe là vì chúng ta cũng còn ngày gần tính êm được.

Tuồng chẳng khó chịu, Lộ-Châu vốn là con chánh thức của cha. Cha hãy nhìn đi là xong rồi xin sửa bộ dời lại. Cha đã thấy tại mụ và làm lộn tên họ là được. Vả chăng hai bên đồng ưng thuận với nhau thì việc tính để như trở ngày chớ còn ai đâu nữa mà tránh khỏi kín nọ.

Ngày nào Lộ-Châu cũng là con chánh thức tốt hơn là cha nhìn nhận đi, kẻo để kiện thưa ra mà mang tiếng.

— Cha không lo chỗ kiện thưa đâu. Nó kiện cha không khác nào đem trứng chọi đá. Cha sẽ chỉ tỏ lợi lại đó cho nó nghe. Như nó biết khôn thì không kiện đâu.

Công-tước vừa nói vừa vỗ vai ý đắc chỉ về việc mình tính sẽ êm được. Mã công-tử lại ý khác. Ông ta nói:

— Con cãi hoài sợ cha giận chớ thiệt tình con biết chắc Lộ-Châu không phải là người dễ hàm họa đâu. Con đã hiểu chuyện với va, con biết rõ tánh va cứng cỏi in như cha vậy. Con đâm nói trước rằng va không bao giờ chịu tự thuận. Bắc hay thất, va cũng làm cho đến nước mới nghe.

Và thuở nay Mã-công-tử chẳng khi nào dám trái ý cha, giờ thấy con cứ cãi lẽ hoài, công tước lấy làm lạ. Ngài phiền nói:

— Chớ con muốn sao bây giờ?

— Thưa cha, con muốn tính sao cho việc được trường toàn để rảnh cho cha khỏi phiền lụy về sau. Vã cái tên Mã-Thanh vốn không phải tên thiệt của con. Con xin trở nó lại cho đứa con chánh thức của cha và con sẽ ở lòng trở xuống ngôi thứ nhỏ nhen cho hạp theo lẽ chánh. Con xin

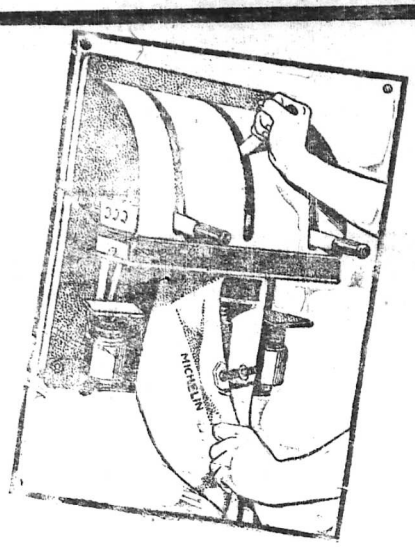

BỪNG CÓ VÁ, BẰNG TAY NỮA

Một cái ruột vá bằng máy tức là ruột mới.

Qui ông có ý coi phần nhiều bánh xe xẹp là bởi tại máy chỗ cao-su và bằng tay lột chăng?

Noi theo dấu cũ làm chi?

Vá bằng máy
Vỏ ruột xe có phần
Ráp bánh xe

0$50

Mấy chỗ rách lớn có giá riêng tuỳ theo lớn nhỏ

STATION-SERVICE
AUTO-ACCESSOIRES

36 Bis, Bd Bonnard SAIGON

MAISON DIU FE

ĐỜN BÀ DỄ CÓ MẤY TAY

(Tiếp theo)

Sainte Croix ở chơi nơi nhà nghỉ mát của ông chồng hầu trước De Irepuilliers được hai ngày mới ở giữ trở về Bo-lê. Marie Madeleine đưa Sainte-Croix khỏi ngỡ rồi trở vào phòng mở tủ lấy mấy món thuốc độc của Sainte Croix và coi đi coi lại lấy làm thích chí lắm.

Nàng định sẽ đem về Bá-lê mà dùng, hay là nàng lấy ra mà đầng thử vào mấy con súc vật ở đây. Bảy ngày sau khi Sainte Croix ra về Marie Madeleine kêu đứa tớ lâu nay của nàng là Françoise Roussel tới phòng ăn và nói:

— Cái ve mứt nầy tao coi như chưa ngọt đâu mầy nếm thử một chút coi.

Nàng nói xong và lấy muỗng mứt cho đứa tớ một miếng. Con tớ Roussel ăn vào thì nói lô đông, một lát sau nó than trong bao tử nó bỗng nhịp bị lửa đốt. Bà ăn một chút mứt mà đứa tớ của nàng phải nằm một chỗ có hơn 2 tuần lễ.

Mới tháng sau Marie Madeleine lại cho con Roussel ăn thêm một miếng bánh mứt với 1 miếng khô heo có tẩm thuốc trước khi vựa hết thì đứa tớ ôm ngực la lên rằng trái tim của nó đường như bị ai đâm, thọt vào đó. Marie Madeleine không phải gì làm giết chết đứa tớ trung thành của nàng nên chỉ thử xem cho biết vậy thôi. Nàng mới biểu đứa tớ uống đứa chất khá nhiều để hết sự đau đớn. Từ đó về sau có miếng thịt đã theo đó mà đứa tớ phải bỉnh đau đớn trót đời.

XVI

Ông Aubray bị thuốc

Marie Madeleine rón rén đi đến nhà ông Aubray, ông bữa nay đau nên nằm ở trong phòng. Đứa tớ của Gascon đang nằm mê chiếc ghế xếp vào cho ông nằm. Ở cạnh cửa hẻ nhỏ Marie Madeleine đùm tiệm vào trong thấy Gascon thở ra vào ấy mà chẳng lo lắng lấy ra một ve thuốc với rắc trong chiếc xếp.

Đứa tớ nầy nó mới đến ở song ông Aubray tin cậy nó lắm nhờ Sainte Croix khéo nhồi sọ làm sao mà nó lanh gỗ tay hai chủ nó. Thấy vậy Marie Madeleine mừng lắm. Nàng đã biết trước đây rồi, cô gái trong lò hứa sẽ về tay nàng không sai.

Marie Madeleine bước vào trong và bảo đứa tớ đem mau cho cha nàng ăn. Nàng đi trước vào thăm cha. Cô nhìn thấy nay, sau nó đi chung Gascon đến ở ông Aubray trong mình không hay mạnh, ông đau rề-rề hoài nên người ông ốm lắm. Bà Sainte đang đan sơ sơ, ông ý sức ông mạnh nên không lo để, sau nầy một ngày một mòn mỏi yếu dưỡi nên ông mới chịu nằm một chỗ. Mình ông nóng nầy lắm, mỗi hội ra thường và hay ăn đa ngăn khó chịu. Ông lo lắng mấy hễ ăn vô chút gì thì nhậu ra ngay.

Ông hết sức chống cự với bịnh lanh Tây-ông đau nhưng ông không chịu phế công việc. Đến sau nầy vì kiệt sức quá mà ông mới chịu bỏ đó trách nhiệm ấy. Đứa Marie Madeleine đến thăm ông đây thì ông chỉ cốn đa bọc xương. Nàng làm bộ lo lắng cho ông và bảo ông nên đi đổi gió chơi ở tại Bá-lê không khí không được tốt.

Thấy con số lòng lo lắng tới nên bất đắc dĩ ông phải nghe theo mà đi đổi gió. Ông lại kêu Marie Madeleine đi theo ông ở dưỡn luôn mấy đứa con của nàng theo nữa. Nàng không đi liền tức đó nhưng qua ngày sau rằng mới nói gót ông Aubray.

Ngày đầu ông ở O'Gemont (chỗ ông đổi gió) thì trong mình ông ngày đã chịu lắm. Tiện đó ông nói rằng ông không có đem thằng lỏ Gaston của ông theo.

Qua hôm sau nữa con Marie Madeleine tới ông là làm mừng rỡ mà bỏ nói con gái ông rất hiếu nay. Ông nghe khá lắm. Marie Madeleine ngồi mái cùng ở bên hông song chiếu bên đó nàng cho ông uống một ly nước mát đem đó bịnh ông trở lại nặng. Ông Aubray nói với con rằng:

— Hôm nay trong mình cha lan đơn quá vậy để cho cha nằm nghỉ mới được.

Nghe cha nói, Marie Madeleine đã đổ sa nước mắt mà nói với cha:

— Thôi để con sai người đi rước quan thầy. Thầy coi ông có ông cũng nước lắm vì cho con nên ông chịu.

(Còn nữa)

BAZAR HUỲNH-LONG

Bán đủ thứ thuốc uống của các danh-y Annam Gần góc chợ Saigon. Một giấy hàng sách. Ngay bến xe Đại-Đồng Trước tiệm có treo cờ rồng vàng.

Tiệm mới có thuốc mới; mà thuốc mới mới hay, tri bịnh mới hay. Lời thật:

Bổn-hiệu có trữ đủ các thứ thuốc [illegible] Võ-văn-Vân ở Thủ-dầu-một, mà bào chế rất thần-hiệu. Ai nấu cũng hiệu hay. Như thuốc Bá đỉ sơn quân tán, trị các bịnh trong [illegible] thai ra huyết và huyết bạch uống càng hay hơn nữa. Thuốc [illegible] hay là [illegible] Tô-hoàn một tháng hơn 500 hộp, nên có thuốc mới hoàn, thuốc Tam tinh hồi cốt bổ thận hoàn bổ chi dưỡng [illegible] thuốc Điều-kinh bổ huyết cho đàn bà, thuốc Chấn phách qui đồng hoàn, trị bịnh huyết-hiệu [illegible] bịnh, v.v...

Bổn-hiệu có trữ thuốc hiệu Võ-đình Dần Vô-sanh đường [illegible] Lương, Lợi sanh đường, Đại-đồng y lâm Ông Tiên, Đức Trọng, Đồng Hồng của Nguyễn-văn-Thành Mytho và Chi-hoà-tân thuốc bao [illegible] các thứ thuốc hoàn thuốc xổ, thuốc trừ ký-phiền, trị phong tình thuốc [illegible] đàm tiên được hoàn của ông Ng-văn-Ngũ, đốc học Mytho. Tôi nhận [illegible] đủ các thứ thuốc của Annam bào-chế.

Có bán đủ Bazar giấy, viết mực, sáp [illegible] dầu thơm đủ hiệu. Bán rẻ để chiếu hàng.

Ở xa mua 1, 2 hộp thuốc chỉ, hãy viết thơ nói chứng bịnh Lấy hiệu gởi thuốc cách lĩnh hóa giao ngân. Mua nhiều giá rẻ.

XIN LƯU Ý — Ai cần tờ quảng cáo nầy hãy tiệm tôi mua 1$40 bất kỳ món gì tôi biếu một cục xanon 6 xu. Mua 2$40 biếu hai cục v.v..

BAZAR HUỲNH LONG

Bán thuốc trong chợ mới Saigon
Một giấy hàng bán sách

Đại giảm giá

Đĩa thương Pathé Thầy Tu	0$ 50
Đĩa Pathé cả Hát, hát bộ	0 50
Đĩa Victor cải lương tài tử	0 50
Đĩa Victor đờn hồ nhị đơn bản	1 00
Đĩa Victor đờn hồ nhị đơn	1 50
Đĩa Victor hát bộ	1 50
Đĩa Thiên nga hát bộ	1 00
Máy hát Phônôt không nắp	12 00
Máy xách kiểu Portatif	13 00
Máy Portatif thứ lớn	16 0
Máy Sonata sơn thủy	21 00
Máy Portatif Beka	28 0

Mấy thứ đĩa hạ giá nầy, mua đủ 10 đĩa xin tăng thêm một đĩa.

Bổn hiệu thiên nghề sửa máy hát và đờn Manchon. Bán đủ thứ máy hát và đĩa hát mới lẫn lai.

LÊ VĂN TÀI
Disque et Phono
62 rue G. Guynemer — Saigon

ĐÃ TỪNG NGHE DANH

Cụ Mai-Lộc

là nhà y học bào chế thuốc Nam rất hiệu nghiệm. Bịnh nhiều ai chưa từng dùng thuốc của cụ lần nào xin hãy mời tới:

N. B.- Tổng đại lý của Bương Hát được phòng ở Nam-kỳ.

TIỆM TÍN THÀNH

sửa đồng hồ khắc con dấu bằng đồng lãng sách qui.

Ở 136 Bd Albert 1er Dakao Saigon

Mua từ 0$50 trở lên cũng được tặng sách qui.

Thuốc chuyên trị có tiếng là trừ À PHIÊN và HOA-LIỄU cùng các bịnh xấu máu của đàn bà (lâu ngày không cợi.).

Nam-Nhơn-Hòa

227 Rue d'Espagne — SAIGON — Tél. 1181

MUA SỈ VÀ MUA LẺ

Xin qui ông qui bà lưu ý đến.

BẢN ĐỒ: Hàng tơ lụa, vải, nón, khăn, đồ vật dùng nhiều thứ Lotion hàng hóa mỗi tháng đều có kiểu mới.

ĐẠI LÝ: Phấn hột lóc hiệu « L'ANGE AILÉ ».

LÀM: Nhiều kiểu nón trắng tốt đẹp.

TRỪ ĐỒ: Giấy, tập viết, đồ dùng học trò.

Hôtel d'Annam Dalat

Villa meublé, Téléphone 35

Cất trên đảnh núi cao 1500 thước

Kính cáng qui khách.

Ngôi hàng nầy bấy lâu tôi cho người khác mướn có khi qui khách đến chẳng được vừa lòng. Kể từ ngày 1er Juin 1933 tôi làm chủ lại, gặp hơi kinh tế, tôi hạ giá xuống nhiều, tiện cho qui khách đi có gia quyến đông, dùng đồ Annam về lắm lại chọn được chỗ nghỉ mát thanh tịnh hơn các nơi.

Qui khách ở Saigon và Lục tỉnh muốn hỏi đều chỉ, xin đến M. Võ-văn-Hữu, 160, Rue d'Espagne và M. J. Bari, 84 Rue Boresse Saigon. Kính mời

Nguyễn-ngọc-Chức
Directeur-Propriétaire

Bạch-Trược-Hườn

(Trị bịnh Hoa-Liễu)

Không cần đau lâu mau, uống một ve thấy công-hiệu.

Mỗi ve 1$00

Bổn-hiệu có bán đủ thứ thuốc Cao, Đơn, Hườn, Tán bán ra giá rất rẻ và có lương - y Tăng-Tòng coi ế mạch.

QUÁN-TÉ-ÁI-HÒA
60, Rue Chaignesu — SAIGON

Đông-Ran Khách-Sạn

Đường Tổng-đốc Phương số 75-77-79 CHOLON

Phòng rộng rãi, sạch sẽ: giá sụt thật rẻ. Bài phòng có khuyên phép và nhịu lẹ. Qui ông, qui bà có dịp đi Saigon-Cholon xin quá bước đến ngụ sẽ biết lời chúng tôi nói thật.

PHỤNG và HIỆP
Kính mời

Hồi Anh Em !!!

Chưa phải thất vọng

Mắc được như ý nguyện của bịnh cho được cái nhân (Người ta gọi Ngựa) của nhà thuốc Nam kính Bà Vạn Hiệu trị về chứng Rết thân hiệu bịnh nhẹ uống một lần thì hết, nặng lưng uống lần thứ hai chắc hết. Khỏi lo tiền mất tật còn. Nếu không hết trả tiền lại, muốn mạo lợi sức mỗi đêm uống thêm nửa gói thì được da trở nên trắng đỏ. Vừa hết bịnh, vừa bổ sức mà thuốc lại dễ uống, vì ngọt đa ngọt.

Hoàn cầu có hai thứ đầu trị bịnh chứng thần hiệu:

1 Bà Vạn Dậu; 2 Tế sanh đầu.

Chủ nhơn Nam Kính-Bà-Vạn Đường có trữ bán khắp cả tiệm thuốc bắc ở Nam kỳ.

Cho đầu mới ra đầu hết

thường bị chứng ho lao ?

Bịnh ho lao sanh ra bởi giống vi trùng kêu - Bacile de Koch - Vi trùng ấy hại được phổi là tại huyết hư, sức yếu. Khi huyết suy thì kinh nguyệt không đều, khi nhiều khi ít, thường có chứng khô-hàng, huyết ra đen hôm hôm sáu thường có bạch huyết. Chứng bịnh nầy rất nguy hiểm cho sanh mạng qui bà, thường lấy lắt bỏ qua, đến ngày sanh vào lao thì khó điều trị vì lúc ban sơ qui vì bị chứng huyết bạch kinh nguyệt không đều, xin qui bà tin tôi thành thật cho tôi đến hiệu Lợi-sanh Đường 371 Paul Blanchy Tân-Định Saigon mua thuốc Điều-kinh hoàn hiệu Bản tay giá mỗi hộp 1$, dùng đến thuốc nầy thì qui bà sẽ tăng khen nỗi cùng, vì thuốc hết sức hay khỏi lo tiền hết tốt cơ. Tiệm thuốc nầy làm thuốc đã phép của chánh phủ cho, ra đời được 5 năm, nay chỉ dùng lớn thành thiết chế chẳng giảm xấu ngon thì lại. Ở xa muốn mua xin do nơi tiệm có Nguyễn thị-Kính chợ mới Saigon hay là tiệm Lợi-sanh-Đường 371 Paul Blanchy Saigon.

Thuốc bổ Bản tay hay là thường.

Thuốc Cảm-thần Long trị cảm thật hiệu nghiệm.

Độ-như-Liên

91 93, RUE D'ESPAGNE 91 93

Cho mướn máy viết đủ thứ hiệu máy Khắc con dấu, khắc hình người và đồ, vẽ theo Làm mặt bia bằng đá cẩm thạch, bán đồ phụ tùng xe hơi xe máy. Bán máy hát và đĩa đủ thứ, tây, tàu, cao-man, annam, trung-kỳ, bắc-kỳ.

Téléphone số 1.50

Hàm huyết phúng nhơn

Hôm qua có người nói với chúng tôi rằng: Thiên-hạ đồn Saxon Việt-Nam làm bằng đầu caoutchouc nên vô giá trị tốt. Vì lẽ nầy chúng tôi phải hỏi caoutchouc [illegible] ở đâu. Ấy là những tiếng thị-phi của mấy hiệu Saxon khác bán không lại Saxon Việt-Nam nên kiếm thế nhẩy thế nọ chiếc bán và làm thiệt hại Saxon Việt Nam dặm để bán hàng mình. Saxon Việt-Nam dùng rõng đầu đưa làm ra vì cớ đưa là một thứ đầu dương thời vì tiện hơn các thứ đầu khác động làm ra saxon giá nhẹ hơn cái lối. Trước khi làm Saxon Việt Nam, đã mười mấy năm nay chúng tôi nhơn nhiều hiệu caoutchouc ép đầu ăn ra cho người ta dùng mà làm đầu crêne đầu sau lực kẻ lỗ đầu cả xong hoặc để lên cuốc để trộn sơn hoặc làm đến đội, đến cây. Đầu caoutchouc là đầu sicatif nên làm Saxon xấu và nếu không cứng được như Saxon Việt-Nam. Saxon Việt Nam tốt cứng bền dùng đó thường năng.

Vả lại gần nay giá đầu caoutchouc mắc hơn đầu đưa nên không ai dùng đầu caoutchouc mà nữa Saxon bằng gỗ.

Việc buôn bán tranh không lại Saxon Việt-Nam nên kiếm cách hại kiếm lời nhỏ xấu. Xin đồng-bào đừng nghe những lời ấy.

[illegible] chúng tôi làm Saxon Việt Nam đến bấy giờ thì đồng-bào được có Saxon tốt mà giá rẻ đến đồ Saxon Marseille thiệt bấy cũng phải bỏ qua theo.

Vả là Saxon Việt-Nam làm tích lợi cho đồng-bào đó. Xin đồng-bào cẩn việc mua Saxon Việt Nam về xét nhỏ Saxon Việt Nam tốt luôn luôn và thứ Saxon bị ám hao chúng tôi đã thân hết rồi không còn bán nữa.

Saxon Việt Nam làng nầy bán một giá nhỏ các thứ Saxon khác làm tại Nam kỳ mà đáng lí hao hơn Saxon khác bội phần.

Nay kính cáo

Café de Bàu-Cá

27, Rue Roland Garres Saigon

Nghề nặng sở sửa, Café Bauca ngày nay thật là ngon.

Xin qui ông qui bà đến dùng thử, sẽ được vui lòng.

Thuốc sụt giá

Thuốc của hiệu Thanh-Thiên-Đường Lương-y Việt Nam Trần-dựa-Tâm gồm cả Đông Tây y học có đủ học Trung Nhứt Nhựt-bổn đã Cấp-bằng và chứng thư, chế thuốc có nhà nước thử nghiệm.

Thần hiệu bạch trược giá 1$50 bán 1$00. Thuốc bổm lậu (injection) giá 1$50 bán 1$00. Thuốc Huê liễu linh đơn D.T.S. xụt 10-1. Các thứ thuốc hoàn liều vang danh thần hiệu là thuốc Tê-ngọc Liên, bịnh nặng lâu năm biến chứng lại lòng bổ phương chạy chữa cũng có đủ phương đối chứng trị lành tận mọc đến bịnh chưa có bịnh nào bị người chữa được. Ai mới mắc mau đăng sớm thuốc nầy thì bịnh mau lành và ít tốn sự mang bịnh trăm kha hết phương chạy mà dùng thuốc nầy thì bịnh cũng lành mà khỏi thất vọng, mua thuốc nhớ kỉ hiệu cho thật kỹ.

Có bán tại hiệu NGUYỄN THỊ-KÍNH — Saigon.

Các nơi xa và bịnh nặng khó thì viết thơ cho:

M. ĐINH-THÀNH SONG
à Cái-Nhum (VINHLONG)

PHÂN THU-CÚC TỐT NHỨT.

MỘT CUỘC TOÀN THẮNG, RỠ RÀNG THÊM NỮA CHO DẦU Mobiloil

M. G. DE HAVILLAND mới giựt được giải nhứt bên Anh-quốc về cuộc đua phi-thoàn gọi là « Coupe du Roi » đã nhờ dầu MOBILOIL mới bay mau tột bực, nên được toàn thắng, về phi-thoàn của người, hiệu « Leopard Moth »...

Trên đây, là hình người đương lãnh cái coupe

Mobiloil

dầu

của máy tốc-hành

Mobiloil

dầu

của kẻ toàn thắng

Dưới đây là cái vi-bằng rằng người đã được máng-ý mảng nguyện

THE DE HAVILLAND AIRCRAFT Co Ldt
Stag Lane Aerodrome Edware Middlesex England
11 Juillet 1938.

Vacum : Oil Company. Ltd
Caxton House-Westminster
LONDRES SWI

Cùng qui ngài,

Tôi lấy làm hân hạnh có lời hàng tỏ cho qui ngài hay rằng : những dầu vỏ dầu mỡ của qui ngài đã làm cho tôi toại chí khôn cùng nên hết lòng cám ơn qui ngài về cách sắp đặt vẹn toàn, nên mới được về vang cho cái máy bay của tôi hiệu « Leopard Moth » trong kỳ đua phi thoàn « Coupe du Roi ».

Cũng nên cho qui ngài hay rằng đường trường cuộc đua nầy xa đến 13 300 cây số, tôi đã bay hết máy và có gần 2 400 tours mỗi phút mà sức nóng của dầu cũng chẳng hề lên đến 65 độ. Cái máy Gipsy Major của tôi cũng quấy êm ái như thường, như hồi trước khi chưa đua vậy.

Nên kính ít lời qui ngài rỏ.

Chuối trổ nửa chừng

Thuở nay có nhiều chuyện lạ xảy ra ở các nơi, như người mọc sừng, rắn hai đầu, gà bên cầu, chuối nhiều quái v.v... các báo thường nói rõ rồi.

Nay tại Mytho có ba chuyện cũng rất lạ lùng : 1° « *Trái đu-đủ có chàng - hai* (bình chữ V) *trong ruột* » chuyện nầy đã đăng trong *Khoa - học tạp-chí* số 52, ra ngày 15 Août vừa rồi. 2° *Hiện tượng lạ, về thần - hồn. Chết đi sống lại 3 lần, rồi lại chết*. Chuyện nầy để tôi dọ hỏi cho « ý rồi sẽ cho bạn - đọc hay. Còn chuyện thứ ba là : *Chuối trổ giữa chừng*.

Số là tại làng Phú-Túc, ấp Phú xuân vườn anh trùm Nhân, dựa lề đường, có một cây chuối xiêm ốm, cao độ vài thước, tây. Cây chuối nầy hơi cong ra lộ, giữa thân cây lại trổ ra một quả ba cái, trái ốm, đẹt đèo. Ai nấy thấy vậy thì luận luận bàn bàn cho là điềm-hệ là xui xẻo.

Tôi có dẫn tận nơi, hỏi cắt thử thì sinh trùm vui lòng cho. Tôi cắt khúc ngọng, trên khỏi quả chuối một chút, đem xuống sẽ ra coi tại sao. Xem kỹ thì thấy có một phần trong cây chuối bị thứ nát ra như phân vậy. Chắc là, tại chỗ thứ ấy, nên bắp chuối lớn không được, lớn nỗi lớn, thân cây nứt ra, nó trổ nửa chừng. Đó là lẽ tự nhiên. Chớ có chi lạ mà gọi là hệ, là xui.

H. V. T.

Vắn-tắt...

Xin nhắc cho chư độc-giả nhớ đăng : Ông quan thầy Trần-ngọc-Ân, ngũ đẳng bửu tinh, đã làm việc nhà nước có hơn 25 năm nay, trước có cai quãng nhà thương trị bịnh phong tình Saigon bịnh tình hoan-nghinh lắm.

Hồi ông còn ở Saigon, ông đã có mở phòng coi mạch tại nhà, chuyên trị *bịnh phong tình bịnh đàn bà và bịnh con nít* danh tiếng có hơn 15 năm.

Nay ông hồi hưu ở tại Trà vinh, ngày 1er Septembre ông đã *mở phòng coi mạch tại nhà*, ngan hông tiệm cầm đồ.

Ông cũng chuyên trị bịnh phong tình, bịnh đàn bà và bịnh con nít.

Ông coi mạch kỹ can chữa bịnh cần mẫn, lại ăn tiền rẻ.

Lê van Vinh
Diplômé de l'Ecole Nationale d'horlogerie de
BESANÇON
76
rue d'Espagne
SAIGON
ANGLE CATINAT

Sửa đủ hiệu đồng hồ nhỏ lớn và các thứ máy nhỏ như là :

(Compteur-kilométrique, máy hát, máy đánh chữ, máy chụp hình vân, vân..

ĐỂ DỤC LÒNG TIẾT-KIỆM CỦA BÁ-TÁNH

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG
SIÊNG-NĂNG — KIỆM-CẦN — ĐOÀN-THỂ

Muốn giúp cho quí vị nào lo tiện-tặn chức đỉnh tiền dư mỗi ngày, đặng dễ dành cho các con của quí-vị, hay là phòng hờ khi hữu sự lúc về sau, nên Công-ty **VIỆT-NAM NGÂN HÀNG**, có mua bên Pháp nhiều hộp bỏ-ống bằng sắc xi-măng tốt đẹp để riêng phần quí-vị nào gởi tiền trong sổ « Tiết-kiệm » ở Công ty dùng.

Bổn Ngân-hàng cũng đã nhứt định trả thế cho quí-vị tiền cò mà phải dán trong cuốn sổ « Tiết-kiệm » của quí-vị lúc quí-vị đến gởi bạc.

Lại nữa, muốn thêm tiện bề cho quí-vị nào muốn làm việc hằng ngày, bổn Công-ty sẽ để cửa tới SÁU giờ RƯỠI tối, mỗi đầu tháng, từ MỘT tây cho tới NĂM tây, trừ ngày thứ bảy và chúa nhựt.

N-22 TIỂU-THUYẾT CỦA ĐUỐC-NHÀ-NAM

ÁI-TÌNH TIỂU-THUYẾT

LÁ THƠ RƠI

CỦA XUÂN VÕ

Trong lúc đi xe từ Mytho lên Saigon, thầy ngồi suy nghĩ trong trí lẽ phải đến đâu trước, thăm ai sau. Thầy mãng nghĩ suy xe vùng ngừng lại, ấy là nó tới trạm, vì thầy đi chuyến xe rẻ tiền nên nó hay ngừng mấy trạm nhỏ mà giành hành khách với xe hơi đó. Lúc xe ngừng thầy tỉnh trí ngó ra ngoài thấy những vẫn còn ngồi ngó ra mặt buồn hiu. Thầy Thanh Hoa bước vô chào cậu. Ông phán thầy thầy Hoa lên ông mừng quính, đứng dậy buông xụi điếu thuốc rớt mà bắt tay chào thầy Hoa một cách, hai tay dễ tách nước nhẹ nhẹ, cái cảnh ấy lại đâu đâu trong lòng thêm. Lên từ ga Phú-Lâm tới Saigon mới hết đồng ruộng, tới thành thị nhà cửa ngụy nga phố dãy ngang dãy dọc, làm cho thầy bắt nhớ chuyện khi xưa cảm động vô cùng. Xe tới Saigon thầy xuống đi ngay lại nhà ông phán Vinh trước. Khi thầy bước vô tới cửa, thì ông phán Vinh vẫn còn ngồi ngó ra mặt buồn hiu. Thầy Thanh Hoa bước vô chào cậu. Ông phán thầy thầy Hoa lên ông mừng quính, đứng dậy buông xụi điếu thuốc rớt mà bắt tay chào thầy Hoa một cách, hai tay dễ tách nước nhẹ nhẹ, niềm nỡ Còn miệng thì kêu bà Phán và nói rằng :

« Má con hồi ở đâu có thầy hai Hoa lên đây nè. Bà Phán nghe lật đật chạy lên, hỏi thăm lên xác.

Dưới nầy có hai Hiếu nghe nói có thầy Hoa, có chạy lại cửa buồng hé màn dòm hãy Hoa, dứa tớ cũng bỏ mâm chén chạy theo đứng khít bên cô và ngắt nhẹ nhẹ nơi bắp đế cô mà nói nhỏ rằng : « Đó cô thấy rõ chưa thầy Hoa đó, coi được hôn. Cô Hiếu chẳng nói chi hết cô xô dứa tớ tay khoát hiếu đi xuống nhà sau còn cô đứng đó chờ ông Phán bà Phán có kêu bưng nước dặng cô đi bưng nước lên cho thầy Hoa được thấy cô. Bằng ông phán kêu : « Hai bưng nước lên uống con. Cô hai hiểu trong lòng mừng khấp khởi Cô bưng nước ra, rót ba tách, hai tách để ông bà Phán còn một tách cô bưng lại trước mặt thầy Hoa, mặt ngó xuống, mà mặt thì liếc thầy Thanh Hoa ; rồi vô trong buồng cũng đứng dựa tấm màn ngó ra.

Thầy Hoa vẫn là người có tánh ngay thật khiêm nhường, nên chỉ thấy cô hai Hiếu bưng nước trước mặt thầy mà thầy không để ý xem cô chút nào ngó thoáng qua rồi thôi Chẳng phải như kẻ khác hễ thấy gái thì trừng liếc.

Thầy Hoa tuuật hết tự sự từ ngày được thơ của bà huyện gởi xuống tới ông thân thầy mắc phải ho mà lìa trần trong lúc ấp thơ của bà huyện và cậu gởi xuống. Thầy vì mắc phải sự rầu lo trong gia đình mà không lên sớm đặng.

— Hôm nay cũng bớt việc nhà nên cháu mau mau đem bức tinh nầy và lá thơ rơi lên đây xin cậu làm đơn ghim chung với hai cái bằng có nầy gởi lên tòa xin tòa xét xử chứng nào có đái chứng cậu đánh giấy thép cho cháu hay cháu lên lập tức, cháu sẽ về chuyến xe hai giờ nầy kẻo mà cháu trông phần ở nhà không ai. Vậy cậu hãy nghe theo lời tôi nói đó thì hành đi cho gấp.

— Cháu trên nầy liệu cũng đã đủ phương nhưng không hiệu quả gì ! Từ ngày tôa xử tha thầy Thới chỉ phạt sơ tới nay cậu hằng ngày lo liệu vô công, mà không thể nào làm được. Chỉ nhờ cháu giúp giùm, có lẽ phải thành.

Cậu không phải là như kẻ tiểu nhơn, đi oán hận thầy Thái làm chi, con Xuân nó chết về tay thầy cũng hởi phần số của nó ngăn ngài như vậy ; còn chi huyện thì vô phước đành cam tâm, bây giờ làm cho ra lẽ thầy ở tù lại nhắm cũng chẳng ích gì cho mình. Nhưng mà cậu nghĩ đã cùng nếu mình tính êm như vậy thì nói nhà ta chịu thiệt mà thôi. Còn biết bao nhiêu những kẻ còn tàn nhẫn hơn nữa, ý quyền, ý thế, ý tiền của đầy tài mà dùng cái ngón thủ đoạn áp bức về số kẻ đơn cô hiếu lương nghèo nàn. Vì thế ấy mà cậu rán trước có cháu, làm chứng, sau cậu mới có thể mà thi hành việc nầy, đặng nêu gương lên mặt các bào cho ông chàng hậu-lai sau nầy biết sự dùng tiền của cha mẹ hại kẻ nghèo, hai nữa vì hàm tiền mà chẳng kể luân-lý nhơn nghĩa là gì.

(CÒN NỮA)

PENSIONNAT NGUYỄN-VĂN-NGỮ
AVENUE D'ARIÈS MYTHO - VILLE
Tựu trường ngày 15 Septembre 1938

Lớp tốt - nghiệp

1ère Année :	học trong 10.00	mỗi tháng	học ngoài 7.00
2e Année :	— 18.00	—	— 9.00

Lớp sơ - học

Lớp nhứt :	— 14.00	—	4.00
Lớp nhì :	— 13.00	—	3.50
Lớp ba :	— 12.00	—	3.00
Lớp tư :	— 14.00	—	[illegible]
Lớp chót :	— 16.00	—	1.50

Có giáo viên riêng nghề dạy trẻ có đủ cấp bằng mới giáo huấn được.

• BẠN NGƯỜI CÓ BỊNH ĐAU MẮT

NÊN DÙNG

« NHÃN DƯỢC THỦY »

thuốc nước để trị các chứng bịnh đau mắt

của nhà thuốc

THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG

CHOLON

Chánh thật là một phương thuốc của ông Y-sĩ Diệc-Hoài-Đông bào chế

DẦU THIÊN-HÒA

—thượng hạng dầu bá chứng—

Hay lắm

của nhà thuốc

THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG

CHOLON

Hãy hút thuốc điếu

PHALÈNE

Hiệu con « BƯỚM »

Để cứu nạn kinh-tế.

Mùi thơm, thiệt ngon mà giá chỉ có 0$05. Chẳng còn thuốc nào rẻ hơn nữa.

COTAB

DISTRIBUTEUR

Cuộc Nam du của hội « ECLAIR »

Đương kiêm vô-địch Bắc-kỳ

Chúa-nhựt 3 Septembre 1933

Trận 28 Sân Sport E. Giadinh tranh giải

Nguyễn-chi-Êu-Thông

Đá với Victoria

(Sân Mayer)

Thứ năm 7 Septembre 1933

Đá với Saigon-Sport

(Sân Vườn ông Thượng)

Chúa-nhựt 10 Septembre 1933

Trận đấu Victoria - Khánh-hội tranh giải

Nguyễn-chiêu-Thông

Đá với Ngôi sao Giadinh

(Sân Vườn ông Thượng)

Những trận đá banh nhà mộ thể-thao không nên bỏ qua

Tạp chí *Tân-Thanh* cải cách

Chúng tôi có tiếp được bài sẽ đầu tạp chí *Tân thanh* do ông Nguyễn-kim Hoàn làm chủ bút.

Tờ *Tân thanh* bây giờ cải cách coi có vẻ khả quan lắm. B'i vở có nhiều mục và có nhiều bức tranh khôi hài rất vui. Mỗi số là 4 sơ, một năm 1.80. Tỷ quản-lý ở đường Coton Hanoi 214.

Chúng tôi xin giới thiệu tờ *Tân thanh* nầy với độc-giả và luôn dịp chúc bạn đồng nghiệp sống lâu trên đàn ngôn luận

Tin thể-thao

Chiều thứ sáu nầy, trên sân vườn ông Thượng đội *Eclair* (vô địch Bắc-kỳ) sẽ tranh tài với *Saigon Sport*.

Qua chiều chúa nhựt 10 Sept ông tại sân vườn ông Thượng *Eclair* đấu với *Etoile de Giadinh*. Trận nầy đáng chú ý lắm, nhưng chiến tướng Giadinh đừng những đá bóng với ông Trị mà đi thiếu nữa nghề.

Sau trận đấu cầu ở sân C.I.A rồi, trong làng thể-thao Nam-kỳ lại có tiếng đồn rằng: Trong là cầu tướng giỏi nhất của *Eclair* sẽ ở lại Saigon, nhập vào đội N.ổi sao Giadinh. Chúng ai cũng nghe tiếng Trong — nghe chớ chưa thấy — là cầu tướng sát-banh mạnh như bò đồng, thủ thành cao hơn lấy phải bật ngửa ra sau.

Võ-sĩ Raphael là cựu vô-địch Âu-châu sắp tỉ-thí với Ô' Campo đêm thứ sáu.

Raphae tập dượt dữ lắm. Võ-sĩ Pierre chỉ dượt có hai hồi rồi sáng ra hồ thối ôm.

Ô' Campo cũng tập dượt cầu-hận dữ. Võ-sĩ Pat-ch-ô sẵn sàng sẽ đương cự với Raphaël tới kỳ cùng chẳng ? Bạn coi mới thấy cái hay.

Ông Trần-văn-Khá tính sửa sân C.I.A. lại cho đẹp hơn nữa. Ông thấy phụ-nữ hàm mộ thể-thao, nên sẽ bày đồ chơi Basket Ball cho chị em nào muốn tập dượt thì cứ tới Có sẵn thơ giới Điệu Basket-Ball nầy, ai chuyên rồ — bít-cớ là đàn ông hay đẹp bà — thì sẽ có sức khoẻ đều đặn thân thể mỡ nang tốt đẹp. Nó chẳng phải như đá banh trốn mà cần có sức nhiều và hơi trở đi đâu, mà nó cần ở mánh lới và mưu lợ hơn hết. Cách chơi tốt đẹp, đúng với khoa-học thể-dục, chớ không có dữ tợn.

Ông Khá lại lo sửa sang võ-đài tiếm tốt hơn. Chẳng những là coi cho võ-sĩ tập dượt võ Annam mà thôi, mà là cho đã cho người Annam mình muốn tập võ Hồng mao thì cứ tới đó mà thao-luyện.

Cầu-tướng Ngươn có gởi tới cho chúng tôi một bức thơ và có tới rồi chuyện với chúng tôi về sao mình qua chơi 5 hội Jean-Comte.

Cớ như lời của Ngươn, thì Ngươn hàm mộ đá banh lắm, thấy hội Jean Comte có chơi ở chiến tướng *Commerce* cả, nên qua chơi mà thôi, chớ bao giờ Ngươn cũng là hội viên của *Géranchine Sport*. Vậy là Ngươn không phải thay « màu áo thể-thao » như có đào bắt thay áo so-mi ở đâu, bỗng sao Ngươn cũng không tỏ *Géranchine*, nghĩa là không ở Jean-Comte lâu vậy, phải chăng ?

Đấu võ. Đấu võ. Annam mình giờ công chúa ý tới dữ lắm.

Chúng tôi có tiếp được rất nhiều bức thơ gởi tới khen với tổng-cuộc thể-thao Annam và nói chẳng cuộc thể-thao như vậy là hoàn toàn hơn xưa lắm rồi. Nhưng có nhiều người xin thêm tiểu lệ cấm nầy nọ lại cũng có người xin bỏ bớt những khoản gắt gao và cả đến tán thành công dụng của ủy ban võ nghệ. Chúng tôi để những thơ từ ấy chờ có dịp sẽ xét tới.

Mới đây lại có nhiều võ-sĩ tới than phiền về mấy cuộc đấu võ hội Đào-xáo Canh-nông Giadinh... Chuyện nhỏ mọn, do ở chỗ vụng về của bàn tổ-chức, nên bỏ đi.

Có ai nói rằng, nhiều vị độc-giả ở centre cho hay rằng tân Tốt nào ở Saigon không biết xuống Bảnh rất giấy kêu võ-sĩ tranh đấu trong hai đêm 1er, và 2 Septembre

Tôi ấy bức rằng trừ tiền cho võ-sĩ rồi, thì lại lấy 30%, giúp cho hội Bảnh. Không ngờ có tới hai người đâu bá bàn giấy, rồi ôm tiền cút mất. Rạp mướn không trả tiền võ-sĩ tuột lợ, thưa có bắt, tên Tốt bị đòi tới. Phần xử ra sao không biết, nhưng nghe có tính đi các hạt chơi kiếm đó.

Đừng có giả ngộ mà gỡ tấm bản đồng ở trước tàng-thơ-viện Louvain nữa đa

Viện tàng thơ Louvain ở nước Bỉ đã bị quân Đức phá hư hồi trận Âu-chiến, sau lại mới có một anh kỹ sư kiến-trúc nước Mỹ sửa sang lại rất đẹp lắm. Lúc ấy, viên kỹ-sư đó muốn làm một tấm bản đồng, gắn trước tàng thơ ấy, trên bản lại khắc hàng chữ Latinh, như vầy: *Hic hoc bôi da bọc tàng của Đức xâu sang lại nhờ lòng quảng đại của Huê-kỳ*

Về kỹ-sư sẵn muốn khoe khoang như vậy, nhưng các nhà cầm đầu đại-học-đường Louvain muốn cho mới tính giao-tế lớp quốc-tế được êm ấm, nên không nhận. Sau lại người ta bèn nhét đem tấm bản đó gắng ở đài kỷ-niệm binh đầu bị tử-chiến, đường tại Dinant.

Bạn trị-sự lo việc đương đài nầy nhóm lại, có viên trưởng mặt cho Bỉ-lợi-thì xin đừng cho gắng tấm bản kỷ ở đài Dorn', vì có nhiều lẽ bất-tiện.

Như vậy thì đã biết rằng nước Đức hiểu giỏi như thủ dữ đang con gầm thét, nước Bỉ sợ chạy lẩn lẩn khó lắm.

Thiên hạ đồn

« DANH VANG BỐN BIỂN TIẾNG DẬY TÁM PHƯƠNG LÀ THUỐC TRỊ BỊNH PHONG TÌNH VÀ BỎ Á PHIỆN

Ở Tonkin gởi lại báo chế chẳng đáng cốt á phiện. Cách bỏ giảm đã mất mà lại bổ đầu cho lão nhược bực nào trăm ngàn người cũng không sai một, làm việc khoẻ mạnh vui vẻ như thường, chẳng sợ sanh ra chứng bịnh gì hết đi đường đáng trừ hút rất tiện.

Một ve 10$ hoàn giá 1$00

Ve nhỏ 50 hoàn giá 0$50

Hút ít 2 cùng 3 ve đủ bỏ, ai mua tăng không công hiệu xin thối tiền lại chẳng sai. Có trữ bán tại Gare Cotinat, ar Mayer 128 Tândjnh, Boulevard de Sommé 86, Rue Amiral Coubert 43, và Tue Vannier 74, và tiệm trồng răng chạp hình danh tiếng nhứt Saigon nữa, tiệm đều có danh tiếng xưa nay. Công có bán thuốc hiệu (TIÊU-THẦN TIÊN) ai mua cũng phải ngừa kẻo lầm giả mạo. Còn bình DƯƠNG MAI cũng bách trước ai bịnh nặng nhẹ bực nào uống trong ngoài 2$00 tuyệt nọc. Đường sanh đẻ cũng thêm sung túc

Dương-Mai 1 ve giá 1$00

uống 7 ngày bạch trước

1 ve giá 0$50 uống 2 ngày

Thuốc gởi lãnh hóa giao ngân Thơ và mandat gởi cho M. LÊ-VĂN-ANH Commerçant Bd. Albert 1er N° 14 Dakao — SAIGON. TIỆM NÀY BÁN TẠP HOÁ RẺ HƠN ĐỒ LẠC-SOONG

HÁT BÓNG NÓI RA TIẾNG

Từ bữa thứ sáu 1 Septembre tới thứ năm 7 Septembre 1933

PORTHOS

ATHOS

ARMAIS

VÀ D'ARTAGNAN

đến tại Cas no de Saigon

TRONG TUẦN

BA NGƯỜI LÍNH NGỰ LÂM PHÁO THỦ

GIÁ CHỖ NGỒI:

Matinée et soirée

Loges [illegible]	1$
Loges [illegible]	1.0
Fauteuil	0.5
Balcon [illegible]	0.6
[illegible]	0.3
Debout	0.2

Khởi hát phim trước cho thiên

EDEN

HÁT BÓNG NÓI RA TIẾNG

Từ bữa thứ tư 6 Sept. tới thứ ba 12 Septembre

MIRAGES DE PARIS

Một tiếp tuồng rất hay, khác ai coi cũng phải mê thích

GIÁ CHỖ NGỒI

En matinée et soirée

[illegible] 2$00

Balcon [illegible] 1$00

Khởi hát phim trước chi thêm

Phấn-Thu-Cúc

dùng nó mịn da và không có mụn

Phấn bột — Phấn nước, Màu trắng—Màu hồng

1 hộp ..... 0$40

1 ve nhỏ 0$20

2 ve lớn 0$40

1 lít 6$00

Trữ bán tại:

Mme Nguyễn-thị-Kính góc chợ-mới Saigon.

Số 20 rue Frère Louis

Số 62 rue Lagrandière

Số 161 rue Mayer (Saigon)

ở Lục tỉnh

làm Đại lý cần bức hàng nhiều

Do nơi Mme Cương, 176 rue Frère Louis — Saigon

CÔNG NGHỆ NƯỚC NHÀ ĐƯỢC PHÁT TIỂN

ÍT TIỀN CÓ THỂ ĐEO ĐƯỢC « HỘT XOÀN »

Cũng, (giả không mòn) chiếu không thua gì xoàn Âu-tây « XOÀN MỚI » cắt đặng kiến, nhỏ đột, của xu bông dầu, mỗ vòng vàn, cũng không chết nước, đổi màu, như là dùng lâu mấy cũng vẫn tốt tự nhiên. Bảo kiết nếu không đúng sự thật, bổn hiệu sẽ thối tự số tiền mua. M. BA QUÂN chế nghệ mài hột xoàn, trau giồi cẩn thận, được nhiều thân chủ hoan nghênh. Đồng bào có dịp ghé xem mấy mươi và quan sát cách làm công phu của nhà công nghệ chuyên môn

Tailleur de pierres précieuses

JOAILLERIE MODERNE

BA-QUÂN

58, *Rue Vannier Saigon*

Chợ cũ (ngang hông kho bạc)

Ưu lưu ý Chớ lầm XOÀN MỚI giả cổ tiền, chết người các nơi khác.

INSTITUTION CHAN-THANH

54, RUE MARCHAISE. — SAIGON

TRƯỜNG TRƯỜNG TRƯỜNG TRƯỜNG TRƯỜNG TRƯỜNG

sáng lập ngày 1er Août 1932, trong lúc kinh-tế khuynh nguy, mà được phát đạt và kết quả rất mỹ mãn.

đã có nhiều học-sinh trúng tuyển trong mấy kỳ thi vừa rồi.

choán 25 căn phố lầu và trệt mới cất tại đường Marchaise.

dạy cả ban tiểu-học (*Cours Enfantin, Préparatoire, Elémentaire, Moyen*, và *Supérieur*) và cao-đẳng tiểu-học (2 cours *1ère Année*, 2 cours *2è Année*, 1 cours *3è Année* và 2 cours *4è Année*).

hết lòng chăm nom học sinh cho khỏi phụ lòng tin cậy của phụ huynh.

có 14 vị giáo-sư. Cử nhơn văn chương, toán Pháp cách trí, bác-vật, tốt-nghiệp Cao đẳng sư-phạm, tốt-nghiệp Cao-đẳng mỹ-thuật đã từng vô ra trong trường giáo-huấn.

có một ông quan thầy (Médecin Indochinois) riêng để khám bịnh cho học-sanh thường ngày.

ĐỐC HỌC : PHAN-BÁ-LÂN

Tốt-nghiệp Cao-đẳng Sư-phạm *Hanoi*

Cựu Giáo sư trường Collège de Cantho

TIỂU-THUYẾT của PHỤ-NỮ-NAM N° 17

TIỂU THUYẾT

TỘI VỀ AI?

Tác-giả: PHÙ-ĐỨC

Tâm Cọp nghe đến đây nhớ đến vợ thì nét mặt lo sợ, rằng hỏi rằng: « vợ ... tôi ... »

Ông Lục biết ý tâm Cọp hiểu đặt rằng: « còn sống »

Tâm Cọp lộ vẻ vui mừng rồi nhíu mắt lại.

Cũng vừa khi đó nghe tiếng lạc ngựa về. Hai Bảo ở ngoài chạy vào nhà nói với ông Lục rằng: « Thưa ông, tôi tức gian bọn em ứt có đến hai mươi mà tôi lấy mâu của anh một lít không? Hai Bảo hỏi: « Thưa ông, tôi phải mất một lít mâu tôi có thể sống được không ? »

— Kì ông, mang thế mang ? »

— Uỷ thưa ông không được Tôi không có đâu, tôi không tiếc máu, nhưng mà tôi có vợ con, nếu tôi chết đi rồi tôi bỏ vợ con lại cho ai. Xin ông thương xót

— Nếu vậy thì số mang Tâm Cọp hết rồi. Bây giờ tâm Cọp mới tỏ bày hai tròng cái giúp đỡ đâm em ứt rất là vô ích.

Tâm Cọp còn tỉnh nằm nghe ông lục nói chuyện với hai Bảo đến đây thì tức giận nghiến răng một cái rắc nó lớn rằng: « Thôi tôi vui lòng chết » Ông Lục lật đật đứng dậy xem lại thì tâm Cọp đã bất tỉnh. Ông liền kêu thằng Chuột rót cho ông một chén nước trà rồi lấy một hoàn thuốc trong cái đầy của ông mà bỏ vào tan ra đoạn đỡ cho tâm Cọp uống Ông nói nhỏ với thằng Chuột « Ông hễ đã chết rồi » cái tin đăng « Anh hay nhớ tới tôi dân ở ni đến hỏi thăm bình chủ anh thì anh hãy nói đã chết rồi không cho ai vào thăm cả. Anh hãy nghe lời tôi dặn nghe » Ông lục day qua nói với hai Bảo rằng « Thôi anh cũng nên đi về cho giỏi. Anh cũng biết Tâm Cọp gặp anh và đâm em ứt thế nào chớ » « Hai Bảo nghe ông lục nói lấy làm hỉ thẹn lắm không còn mặt mũi nào ở lại nên cúi đầu chào ông Lục mà ra về.

Trong nhà tức hãy giờ chỉ còn có ông Lục và thằng Chuột thôi. Sáng ra ông Lục biểu thằng Chuột đi xin phép tấn hiệu vợ tâm Cọp mà lo an táng nội ngày ấy.

Tâm Cọp uống hoàn thuốc của ông Lục thì nằm ngủ mê mang như chết Trong đêm nay và ngày đầu bọn đu con em ứt của tâm Cọp đều đến với nhau. Đến đó Bảo Lê tin rằng thật sáng ra cho Rô-be Bạc hay làm cho chang an lòng đi xuống chấn phá tin hai Long, không sợ gặp tâm Cọp tỉnh cớ xuống đó.

Ba ngày sau, tâm Cọp tỉnh lại mở mắt ra xem sức khoẻ lạ hơn trước, tâm Cọp nhớ lại là bị Rô-be Bạc bắn ngã thì nói với ông Lục rằng « Tôi nhớ ông cứu đến nay mới con sống đây. Công tử Bạc là một đứa khiếp nhược thật, thủ nào tôi chẳng bỏ qua đâu, thì bắt cong đầu bỏ qua đâu, thì bắt cong đầu thiên mà. » Nói đến đây tâm Cọp nghiến răng tỏ sắc giận dữ rồi hỏi rằng: « Thưa ông, cô vợ tôi đâu ? Tôi chẳng thấy mặt ? Da đã ; Tôi nhớ lại rồi. Vợ tôi cầm cây kiếm giữ lên toan tự sát để minh oan, nhưng mà tôi không cho sức la lên cản trở Ôi ! Vợ tôi chết rồi phải không ông, đặng tôi chết theo ? »

— Không.

— Thưa ông vợ tôi còn sống à?

— Không.

— Trời ơi ! Vợ tôi chết rồi.. tôi.

— Không ! Anh phải nghe lời tôi. Vợ anh chết rồi phải, nếu anh chết theo thì dở lắm...

— Ôi ! Nát ruột nát gan, vậy chết cho trọn tình chồng vợ thì làm sao ?

— Anh chết là anh không trả thù cho vợ anh đó.

— Vậy sao ? vậy sao ? Phải ... phải lắm, tôi tính bậy.

— Mà anh có chết cũng phải khôn cho anh nữa.

— Khôn làm sao đúng. Tôi muốn tỏ tấm lòng tôi với vợ, vì tôi nghe lời thằng Bạc mà tôi nấn nước oan nó. Tôi giết vợ tôi đó.

— Tôi nói khôn cho anh là vì anh đã có giết ba người rồi, anh vì tánh cang cường không nhịn việc dữ, nếu anh chết bây giờ thì anh phải chịu hình phạt dưới âm phủ. Tôi khuyên anh sống để đi tu mà đền tội đời nầy cũng anh cho sạch đi đã.

— Ông khuyên tôi đi tu à ? Ông quên tôi phải trả thù cho vợ tôi nếu tôi không chết. ●

— Được, tôi không cấm việc đó, nhưng mà anh muốn gấp thì phải thất bại

— Sao vậy ?

(CÒN NỮA)

Saigon — Imp. Thanh-Mậu 5 - 7 rue de Reims

Le Gérant : Nguyễn-văn-Sâm